

Úradný vestník

Európskej únie

C 98

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Zväzok 55

31. marca 2012

Číslo oznamu

Obsah

Strana

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2012/C 98/01

Posledná publikácia Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie Ú. v. EÚ C 89, 24.3.2012

1

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2012/C 98/02

Spojené veci C-191/09 P a C-200/09 P: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. februára 2012 — Rada Európskej únie (C-191/09 P), Európska komisia (C-200/09 P)/Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), predtým Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), predtým Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT [Odvolania — Antidumpingové clá — Nariadenie (ES) č. 954/2006 — Dovozy určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo z ocele s pôvodom v Chorvátsku, Rumunsku, Rusku a na Ukrajine — Nariadenie (ES) č. 384/96 — Článok 2 ods. 10 písm. i), článok 3 ods. 2, 3 a 5 až 7, článok 18 ods. 3 a článok 19 ods. 3 — Stanovenie normálnej hodnoty a vymedzenie ujmy — Pojem „jeden hospodársky subjekt“ — Právo na obhajobu — Nedostatok odôvodnenia]

2

SK

Cena:
3 EUR

(Pokračovanie na nasledujúcej strane)

2012/C 98/03	Vec C-204/09: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 14. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht — Nemecko) — Flachglas Torgau GmbH/Spolková republika Nemecko (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aarhuský dohovor — Smernica 2003/4/ES — Prístup k informáciám o životnom prostredí — Orgány alebo inštitúcie konajúce s právomocou zákonodarcu — Dôvernosc konaní orgánov verejnej moci — Podmienka, podľa ktorej musí byť táto dôvernosc stanovená zákonom) 2	2
2012/C 98/04	Vec C-17/10: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 14. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský soud v Brně — Česká republika) — Toshiba Corporation a i./Úrad pro ochranu hospodárske súťaže [Hospodárska súťaž — Kartel na území členského štátu, ktorý bol vytvorený pred pristúpením tohto členského štátu k Európskej únii — Medzinárodný kartel s účinkami na území Únie a Európskeho hospodárskeho priestoru — Článok 81 ES a článok 53 Dohody o EHP — Stíhanie a sankcionovanie porušenia za obdobie pred pristúpením a po ňom — Pokuty — Vymedzenie právomocí Komisie a vnútroštátnych orgánov pre hospodársku súťaž — Uloženie pokút Komisiou a vnútroštátnym orgánom pre hospodársku súťaž — Zásada ne bis in idem — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Článok 3 ods. 1 a článok 11 ods. 6 — Dôsledky pristúpenia nového členského štátu k Únii] 3	3
2012/C 98/05	Spojené veci C-72/10 a C-77/10: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione — Taliansko) — trestné konanie proti Marcellovi Costovi (C-72/10), Ugovi Cifonemu (C-77/10) (Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Zber stávk na športové podujatia — Požiadavka koncesie — Dôsledky, ktoré je potrebné vyvodiť z porušenia práva Únie pri zadávaní koncesii — Zadanie 16 300 dodatočných koncesii — Zásada rovnosti zaobchádzania a povinnosť transparentnosti — Zásada právnej istoty — Ochrana vlastníkov skorších koncesii — Vnútroštátna právna úprava — Minimálne vzdialenosti medzi miestami zberu stávk — Prípustnosť — Cezhraničné činnosti podobné činnostiam, na ktoré sa vzťahuje koncesia — Zákaz na základe vnútroštátnej právnej úpravy — Prípustnosť) 4	4
2012/C 98/06	Vec C-182/10: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour constitutionnelle (predtým Cour d'arbitrage) — Belgicko) — Marie-Noëlle Solvay a i./Région wallonne (Posudzovanie vplyvov projektov na životné prostredie — Pojem „právny predpis“ — Význam a rozsah spresnení uvedených v Príručke na uplatňovanie Aarhuského dohovoru — Povolenie projektu bez primeraného posúdenia jeho vplyvov na životné prostredie — Prístup k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia — Rozsah práva podať žalobu — Smernica o „biotopoch“ — Plán alebo projekt s nepriaznivým vplyvom na integritu lokality — Naliehavý dôvod vyššieho verejného záujmu) 5	5
2012/C 98/07	Vec C-360/10: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgicko) — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)/Netlog NV (Informačná spoločnosť — Autorské právo — Internet — Poskytovateľ hostingových služieb — Spracovanie informácií uložených na internetovej platforme sociálnej siete — Zavedenie systému filtrovania týchto informácií s cieľom zabrániť sprístupneniu súborov porušujúcich autorské práva — Neexistencia všeobecnej povinnosti monitorovať prenášané informácie) 6	6
2012/C 98/08	Vec C-372/10: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Naczelny Sąd Administracyjny — Poľsko) — Pak-Holdco Sp zoo/Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (Dane — Nepriame dane z tvorby a zvýšenia základného imania — Kapitálová daň vyrubovaná kapitálovým spoločnostiam — Povinnosť členského štátu zohľadniť smernice, ktoré v čase pristúpenia tohto štátu už neboli v účinnosti — Vyňatie sumy aktív patriacich kapitálovej spoločnosti, ktoré sú určené na zvýšenie základného imania a na ktoré už bola uplatnená kapitálová daň, z daňového základu) 7	7

2012/C 98/09	Vec C-488/10: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil no 1 de Alicante — Španielsko) — Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA/Proyectos Integrales de Balizamiento SL [Nariadenie (ES) č. 6/2002 — Článok 19 ods. 1 — Dizajny Spoločenstva — Porušenie alebo hroziace porušenie práv — Pojem „tretia strana“] 8	8
2012/C 98/10	Vec C-594/10: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden — Holandsko) — T. G. van Laarhoven/Staatssecretaris van Financiën (Šiesta smernica o DPH — Právo na odpočet dane zaplatenej na vstupe — Obmedzenie — Používanie hnutelného majetku zahrnutého do podniku na súkromné účely zdaniteľnej osoby — Daňové zaobchádzanie so súkromným používaním tovaru patriaceho do majetku podniku) 8	8
2012/C 98/11	Vec C-25/11: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA/Fazenda Pública (Dane — Šiesta smernica o DPH — Odpočet dane zaplatenej na vstupe — Článok 17 ods. 2 a 5 a článok 19 — „Dotácie“ použité na nákup tovarov a služieb — Obmedzenie práva na odpočet) 9	9
2012/C 98/12	Vec C-118/11: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad — Varna — Bulharsko) — Eon Aset Menidjment OOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenje na izpāljenje“ — Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prichodite (DPH — Smernica 2006/112/ES — Články 168 a 176 — Právo na odpočet — Podmienky používania tovarov a služieb na účely zdaniteľného plnenia — Vznik práva na odpočet — Zmluva o prenájme motorového vozidla — Lízingová zmluva — Vozidlo používané zamestnávateľom na bezplatnú prepravu zamestnanca z miesta jeho bydliska na pracovisko) 9	9
2012/C 98/13	Vec C-134/11: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Hamburg — Nemecko) — Jürgen Blödel-Pawlik/HanseMerkur Reiseversicherung AG (Smernica 90/314/EHS — Balík cestovných, dovolenkových a výletných služieb — Článok 7 — Ochrana proti riziku platobnej neschopnosti alebo úpadku organizátora balíka cestovných služieb — Pôsobnosť — Platobná neschopnosť organizátora z dôvodu podvodného použitia prostriedkov zaplatených spotrebiteľom) 10	10
2012/C 98/14	Vec C-636/11: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht München I (Nemecko) 9. decembra 2011 — Karl Berger/Freistaat Bayern 10	10
2012/C 98/15	Vec C-2/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 3. januára 2012 — Trianon Productie BV/Revillon Chocolatier SAS 10	10
2012/C 98/16	Vec C-5/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Lleida (Španielsko) 3. januára 2012 — Marc Betriu Montull/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) 11	11
2012/C 98/17	Vec C-11/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko) 4. januára 2012 — Maatschap L.A., D.A.B. Langestraat a P. Langestraat-Troost/Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie 12	12
2012/C 98/18	Vec C-17/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) 16. januára 2012 — TVI Televisão Independente SA/Fazenda Pública 12	12
2012/C 98/19	Vec C-18/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud (Česká republika) 16. januára 2012 — Město Žamberk/Finanční ředitelství v Hradci Králové 12	12

Číslo oznamu	Obsah (pokračovanie)	Strana
2012/C 98/20	Vec C-20/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif (Luxembursko) 16. januára 2012 — Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin/Luxemburské veľkovojsvodstvo	13
2012/C 98/21	Vec C-21/12 P: Odvolanie podané 16. januára 2012: Abbott Laboratories proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 15. novembra 2011 vo veci T-363/10, Abbott Laboratories/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	13
2012/C 98/22	Vec C-22/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove (Slovensko) 17. januára 2012 — Katarína Hassová/Rastislav Petrik, Blanka Holingová	14
2012/C 98/23	Vec C-24/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 18. januára 2012 — X BV/Staatssecretaris van Financiën	15
2012/C 98/24	Vec C-26/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof te Leeuwarden (Holandsko) 18. januára 2012 — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs/Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen	16
2012/C 98/25	Vec C-27/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 19. januára 2012 — TBG Limited/Staatssecretaris van Financiën	16
2012/C 98/26	Vec C-29/12: Žaloba podaná 20. januára 2012 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko	16
2012/C 98/27	Vec C-30/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Okresný súd Prešov (Slovensko) 23. januára 2012 — Valéria Marcinová/Pohotovosť, s.r.o.	17
2012/C 98/28	Vec C-32/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia de Badajoz (Španielsko) 23. januára 2012 — Soledad Duarte Hueros/Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A.	17
2012/C 98/29	Vec C-42/12 P: Odvolanie podané 27. januára 2012: Václav Hrbek proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 15. novembra 2011 vo veci T-434/10, Václav Hrbek/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	17
2012/C 98/30	Vec C-43/12: Žaloba podaná 30. januára 2012 — Európska komisia/Európsky parlament, Rada Európskej únie	18
2012/C 98/31	Vec C-47/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Köln (Nemecko) 31. januára 2012 — Kronos International Inc./Finanzamt Leverkusen	19
2012/C 98/32	Vec C-51/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di Pace di Revere (Taliansko) 2. februára 2012 — trestné konanie proti Xiamie Zhu a i.	19
2012/C 98/33	Vec C-52/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di Pace di Revere (Taliansko) 2. februára 2012 — trestné konanie proti Ionovi Beregoivoi	20
2012/C 98/34	Vec C-53/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di Pace di Revere (Taliansko) 2. februára 2012 — trestné konanie proti Hai Feng Sunovi	20
2012/C 98/35	Vec C-54/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di Pace di Revere (Taliansko) 2. februára 2012 — trestné konanie proti Liung Hong Yangovi	21

IV

*(Informácie)*INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ
ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

(2012/C 98/01)

Posledná publikácia Súdny dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 89, 24.3.2012

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 80, 17.3.2012

Ú. v. EÚ C 73, 10.3.2012

Ú. v. EÚ C 65, 3.3.2012

Ú. v. EÚ C 58, 25.2.2012

Ú. v. EÚ C 49, 18.2.2012

Ú. v. EÚ C 39, 11.2.2012

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. februára 2012 — Rada Európskej únie (C-191/09 P), Európska komisia (C-200/09 P)/Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), predtým Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), predtým Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT

(Spojené veci C-191/09 P a C-200/09 P) ⁽¹⁾

[*Odvolania — Antidumpingové clá — Nariadenie (ES) č. 954/2006 — Dovozy určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo z ocele s pôvodom v Chorvátsku, Rumunsku, Rusku a na Ukrajine — Nariadenie (ES) č. 384/96 — Článok 2 ods. 10 písm. i), článok 3 ods. 2, 3 a 5 až 7, článok 18 ods. 3 a článok 19 ods. 3 — Stanovenie normálnej hodnoty a vymedzenie ujmy — Pojem „jeden hospodársky subjekt“ — Právo na obhajobu — Nedostatok odôvodnenia]*

(2012/C 98/02)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Rada Európskej únie (v zastúpení: J.-P. Hix a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia, G. Berrisch, Rechtsanwalt), Európska komisia (v zastúpení: H. van Vliet a C. Clyne, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), predtým Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), predtým Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Európska komisia (v zastúpení: P. Vander Schueren, advokát, N. Mizulin, solicitor)

Predmet veci

Odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhá komora) z 10. marca 2009 vo veci T-249/06 Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko tube ZAT) a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) proti Rade Európskej únie, ktorým bol zrušený článok 1 nariadenia Rady (ES) č. 954/2006 z 27. júna 2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s

pôvodom v Chorvátsku, Rumunsku, Rusku a na Ukrajine, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000 (Ú. v. EÚ L 175, s. 4)

Výrok rozsudku

1. Hlavné odvolanie Rady Európskej únie sa zamietá.
2. Hlavné odvolanie Európskej komisie sa zamietá.
3. Vzájomné odvolanie spoločností Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) sa zamietá.
4. Každý z účastníkov konania znáša vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 193, 15.8.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 14. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht — Nemecko) — Flachglas Torgau GmbH/Spolková republika Nemecko

(Vec C-204/09) ⁽¹⁾

(*Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aarhuský dohovor — Smernica 2003/4/ES — Prístup k informáciám o životnom prostredí — Orgány alebo inštitúcie konajúce s právomocou zákonodarcu — Dôvernosc konaní orgánov verejnej moci — Podmienka, podľa ktorej musí byť táto dôvernosc stanovená zákonom*)

(2012/C 98/03)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom*Žalobkyňa:* Flachglas Torgau GmbH*Žalovaná:* Spolková republika Nemecko

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesverwaltungsgericht — Výklad článku 2 bodu 2 druhej vety a článku 4 bodu 2 prvej vety písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. ES L 41, s. 26; Mim. vyd. 15/007, s. 375) — Vnútroštátna právna úprava, ktorá najvyššie spoločné orgány zbavuje povinnosti poskytnúť informácie, pokiaľ konajú v postavení zákonodarcu, a ktorá všeobecne stanovuje, že žiadosť o informácie sa má zamietnuť, ak by ich zverejnenie mohlo nepriaznivo ovplyvniť dôvernosť konania — Hranice právomocí členských štátov vylúčiť z pojmu „verejný orgán“ uvedeného v smernici 2003/4/ES orgány konajúce v postavení zákonodarcu — Podmienky pre uplatnenie výnimky z dôvernosti konania

Výrok rozsudku

1. Článok 2 bod 2 druhý odsek prvá veta smernice 2003/4 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS, sa má vykladať v tom zmysle, že možnosť, ktorú toto ustanovenie priznáva členským štátom, aby za orgány verejnej moci nepovažovali „orgány alebo inštitúcie, keď konajú s právomocou... zákonodarcu“, sa môže vzťahovať na ministerstvá, pokiaľ sa zúčastňujú na zákonodarnom procese, najmä predkladaním návrhov zákonov alebo stanovísk, a že táto možnosť nepodlieha splneniu podmienok stanovených v článku 2 bode 2 druhom odseku druhej vete tejto smernice.
2. Článok 2 bod 2 druhý odsek prvá veta smernice 2003/4 sa má vykladať v tom zmysle, že možnosť, ktorú toto ustanovenie priznáva členským štátom, aby za orgány verejnej moci nepovažovali orgány alebo inštitúcie, ktoré konajú s právomocou zákonodarcu, sa už nemôže uplatniť, ak sa príslušný zákonodarný proces skončil.
3. Článok 4 ods. 2 prvý pododsek písm. a) smernice 2003/4 sa má vykladať v tom zmysle, že podmienku, ktorú stanovuje, že dôvernosť konania orgánov verejnej moci musí byť stanovená zákonom, možno považovať za splnenú, ak vo vnútroštátnom práve dotknutého členského štátu existuje norma, ktorá všeobecným spôsobom stanovuje, že dôvernosť konania orgánov verejnej moci predstavuje dôvod zamietnutia prístupu k informáciám o životnom prostredí, ktorými disponujú tieto orgány, pokiaľ vnútroštátne právo jasne vymedzuje pojem konanie, čo musí overiť vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 193, 15.8.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 14. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Brně — Česká republika) — Toshiba Corporation a i./Úrad pro ochranu hospodářské soutěže

(Vec C-17/10) (¹)

[Hospodářská soutěž — Kartel na území členského státu, který bol vytvorený pred pristúpením tohto členského štátu k Európskej únii — Medzinárodný kartel s účinkami na území Únie a Európskeho hospodárskeho priestoru — Článok 81 ES a článok 53 Dohody o EHP — Stíhanie a sankcionovanie porušenia za obdobie pred pristúpením a po ňom — Pokuty — Vymedzenie právomocí Komisie a vnútroštátnych orgánov pre hospodársku súťaž — Uloženie pokút Komisiou a vnútroštátnym orgánom pre hospodársku súťaž — Zásada ne bis in idem — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Článok 3 ods. 1 a článok 11 ods. 6 — Dôsledky pristúpenia nového členského štátu k Únii]

(2012/C 98/04)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Krajský soud v Brně

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Toshiba Corporation, T&D Holding, predtým Areva T&D Holding SA, Alstom Grid SAS, predtým Areva T&D SAS, Alstom Grid AG, predtým Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA

Žalovaný: Úrad pro ochranu hospodářské soutěže

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Krajský soud v Brně — Výklad článku 81 ES, článku 50 Charty základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 303, 2007, s. 1), nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) a najmä článku 3 ods. 1 a článku 11 ods. 6 tohto nariadenia, ako aj bodu 51 oznámenia Komisie o spolupráci v rámci siete orgánov pre hospodársku súťaž [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES C 101, 2004, s. 43) — Kartelová dohoda na území členského štátu, ktorá začala pred vstupom tohto členského štátu do Európskej únie a skončila po tomto vstupe — Uloženie pokút Komisiou a vnútroštátnym orgánom pre hospodársku súťaž — Právomoc vnútroštátneho orgánu uložiť sankcie za to isté konanie za obdobie predchádzajúce vstupu — Zásada *non bis in idem*

Výrok rozsudku

1. Ustanovenia článku 81 ES a článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy sa majú vykladať tak, že v rámci konania začatého po 1. máji 2004 nie sú uplatniteľné na kartel, ktorý vyvolal účinky na území členského štátu, ktorý k Únii pristúpil 1. mája 2004, v obdobiach pred týmto dátumom.
2. Keď Komisia začne proti kartelu konanie na základe kapitoly III nariadenia č. 1/2003, orgán pre hospodársku súťaž dotknutého členského štátu nestráca podľa článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 ods. 1 tohto nariadenia právomoc na základe vnútroštátneho práva hospodárskej súťaže sankcionovať protisúťažné účinky spôsobené kartelom na území tohto členského štátu počas období pred pristúpením tohto štátu k Európskej únii.

Zásada *ne bis in idem* nebráni tomu, aby vnútroštátny orgán pre hospodársku súťaž dotknutého členského štátu uložil podnikom, ktoré sa zúčastnia na karteli, pokuty s cieľom sankcionovať účinky spôsobené týmto kartelom na území tohto členského štátu pred jeho pristúpením k Európskej únii, pokiaľ pokuty uložené členom tohto kartelu rozhodnutím Komisie prijatým pred vydaním rozhodnutia uvedeného vnútroštátneho orgánu pre hospodársku súťaž neboli určené na sankcionovanie tých istých účinkov.

(¹) Ú. v. EÚ C 100, 17.4.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione — Taliansko) — trestné konanie proti Marcellovi Costovi (C-72/10), Ugovi Cifonemu (C-77/10)

(Spojené veci C-72/10 a C-77/10) (¹)

(Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Zber stávk na športové podujatia — Požiadavka koncesie — Dôsledky, ktoré je potrebné vyvodiť z porušenia práva Únie pri zadávaní koncesíí — Zadanie 16 300 dodatočných koncesíí — Zásada rovnosti zaobchádzania a povinnosť transparentnosti — Zásada právnej istoty — Ochrana vlastníkov skorších koncesíí — Vnútroštátna právna úprava — Minimálne vzdialenosti medzi miestami zberu stávok — Prípustnosť — Cezhraničné činnosti podobné činnostiam, na ktoré sa vzťahuje koncesia — Zákaz na základe vnútroštátnej právnej úpravy — Prípustnosť)

(2012/C 98/05)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Marcello Costa (C-72/10), Ugo Cifone (C-77/10)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Corte suprema di cassazione — Voľný pohyb osôb — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Stávková činnosť — Vnútroštátna právna úprava podmieňujúca výkon tejto činnosti získaním povolenia alebo licencie verejnej bezpečnosti — Ochrana poskytnutá subjektom práva, ktorým boli udelené povolenia a koncesie v rámci verejného obstarávania, z ktorého boli ostatní prevádzkovatelia z rovnakého odvetvia neoprávnene vylúčení — Súlad s článkami 43 ES a 49 ES

Výrok rozsudku

1. Články 43 ES a 49 ES, ako aj zásada rovnosti zaobchádzania a efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát, ktorý v rozpore s právom Únie vylúčil jednu kategóriu prevádzkovateľov zo zadávania koncesíí na vykonávanie hospodárskej činnosti a ktorý v snahe o nápravu tohto porušenia ponúka vysoký počet nových koncesíí, chránil obchodné pozície existujúcich prevádzkovateľov najmä tým, že určí minimálne vzdialenosti medzi prevádzkami nových koncesionárov a prevádzkami už existujúcich koncesionárov.
2. Články 43 ES a 49 ES sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia uplatneniu sankcií za výkon organizovanej činnosti zberu stávok bez koncesie alebo policajného povolenia na osoby spojené s prevádzkovateľom, ktorý bol vylúčený z verejných obstarávaní v rozpore s právom Únie, a to aj po novom verejnom obstarávaní určenom na nápravu tohto porušenia práva Únie, keďže toto verejné obstarávanie a následné zadanie nových koncesíí v skutočnosti nenapravili nezákonné vylúčenie uvedeného prevádzkovateľa zo skoršieho verejného obstarávania.
3. Z článkov 43 ES a 49 ES, zo zásady rovnosti zaobchádzania, povinnosti transparentnosti, ako aj zo zásady právnej istoty vyplýva, že podmienky a spôsoby verejného obstarávania, akým je to, ktorého sa týkajú veci samé, a najmä ustanovenia o zániku koncesíí zadaných na konci takéhoto verejného obstarávania, teda ustanovenia, ako je článok 23 bod 2 písm. a) a bod 3 návrhu na dohodu medzi nezávislou správou štátnych monopolov a úspešným uchádzačom o koncesiu na hazardné hry týkajúce sa iných podujatí ako sú konské dostihy, musia byť formulované jasne, presne a jednoznačne, čo musí overiť vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 100, 17.4.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour constitutionnelle (predtým Cour d'arbitrage) — Belgicko) — Marie-Noëlle Solvay a i./Région wallonne

(Vec C-182/10) ⁽¹⁾

(Posudzovanie vplyvov projektov na životné prostredie — Pojem „právny predpis“ — Význam a rozsah spresnení uvedených v Príručke na uplatňovanie Aarhuského dohovoru — Povolenie projektu bez primeraného posúdenia jeho vplyvov na životné prostredie — Prístup k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia — Rozsah práva podať žalobu — Smernica o „biotopoch“ — Plán alebo projekt s nepriaznivým vplyvom na integritu lokality — Naliehavý dôvod vyššieho verejného záujmu)

(2012/C 98/06)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour constitutionnelle (predtým Cour d'arbitrage)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Marie-Noëlle Solvay, Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jean-Marie Solvay de la Hulpe, Alix Walsh, Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels south Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Grégoire Stassin, André Gilliard, Paul Fastrez, Henriette Fastrez, Gouvernement flamand, Inter-Environnement Wallonie ASBL, Nicole Laloux, François Gevers, Annabelle Denoël-Gevers, Marc Traversin, Joseph Melard, Chantal Michiels, Thierry Regout, René Canfin, Georges Lahaye, Jeanine Postelmans, Christophe Dehousse, Christine Lahaye, Jean-Marc Lesoinne, Jacques Teheux, Anne-Marie Larock, Bernadette Mestdag, Jean-François Seraffin, Françoise Mahoux, Ferdinand Wallraf, Mariel Jeanne, Agnès Fortemps, Georges Seraffin, Jeannine Melen, Groupement Cerexhe-Heuseux/Beaufays ASBL, Action et Défense de l'Environnement de la vallée de la Senne et de ses affluents ASBL, Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne, Philippe Daras, Bernard Croiselet, Bernard Page, Intercommunale du Brabant Wallon SCRL, Les amis de la Forêt de Soignes ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, La Hulpe — Notre village ASBL, André Philips, Charleroi South Air Pur ASBL, Pierre Grymonprez, Sartau SA, Philippe Grisard de la Rochette, Antoine Boxus, Pierre Deneye, Jean-Pierre Olivier, Paul Thiry, Willy Roua, Guido Durllet, Agrebois SA, Yves de la Court

Žalovaný: Région wallonne

za účasti: Infrabel SA, Codic Belgique SA, Federal Express European Services Inc. (FEDEX), Société wallonne des aéroports (SOWEAR), Société régionale wallonne du transport (SRWT), Société Intercommunale du Brabant wallon (IBW)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Cour constitutionnelle (predtým Cour d'arbitrage) — Výklad článku 2 (bod 2), článku 3 (ods. 9), článku 6 (ods. 9) a článku 9 (ods. 2, 3, a 4) Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, uzatvoreného 25. júna 1998 a schváleného v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 (Ú. v. EÚ L 124, s. 1) — Výklad článku 1 (ods. 5), článku 9 (ods. 1) a článku 10a smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985, o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40; Mím. vyd. 15/001, s. 248) — Výklad článku 6 ods. 3 a 4 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, s. 63; Mím. vyd. 15/002, s. 102) — Pojem „orgán verejnej moci“ — Význam a rozsah spresnení uvedených v Príručke na uplatňovanie Aarhuského dohovoru — Vylúčenie takých legislatívnych aktov, akými sú stavebné a environmentálne povolenia vydané na základe dekrétu prijatého regionálnym zákonodarcom, z pôsobnosti dohovoru — Súlad procesu vedúceho k vydaniu povolení, ktoré možno napadnúť len na Cour constitutionnelle a všeobecných súdoch, s dohovorom a právom Spoločenstva — Povolenie projektu bez primeraného posúdenia jeho vplyvov na životné prostredie

Výrok rozsudku

1. Pri výklade článku 2 ods. 2 a článku 9 ods. 4 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, ktorý bol uzavretý 25. júna 1998 a schválený v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 môže byť Príručka na uplatňovanie tohto dohovoru vzatá do úvahy, nie je však právne záväzná a nemá normatívny charakter na rozdiel od ustanovení uvedeného dohovoru.
2. Článok 2 ods. 2 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia a článok 1 ods. 5 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES z 26. mája 2003 sa majú vykladať v tom zmysle, že z pôsobnosti týchto dokumentov sú vylúčené iba projekty, ktoré sú podrobne upravené a prijaté prostredníctvom osobitného právneho predpisu, a to tak, aby ciele uvedených dokumentov boli dosiahnuté prostredníctvom legislatívneho procesu. Vnútroštátnemu súdu prináleží preveriť, či tieto dve podmienky boli splnené, pričom zohľadní tak obsah prijatého právneho predpisu, ako aj celý legislatívny proces, ktorý viedol k jeho prijatiu, a najmä prípravné akty a parlamentné rozpravy. V tejto súvislosti právny predpis, ktorým sa výlučne „schvaľuje“ už existujúci správny akt, pričom sa v ňom uvádzajú iba naliehavé dôvody všeobecného záujmu bez toho, aby sa predtým začal vecný legislatívny proces, prostredníctvom ktorého by mohli byť splnené uvedené podmienky, nemôže byť považovaný za osobitný právny predpis v zmysle tohto ustanovenia a nestačí na to, aby bol projekt vylúčený z rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru a smernice.

3. Článok 3 ods. 9 a článok 9 ods. 2 až 4 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia a článok 10a smernice 85/337 zmenenej a doplnenej smernicou 2003/35 sa majú vykladať v tom zmysle, že

— ak je projekt, ktorý patrí do pôsobnosti týchto ustanovení, prijatý prostredníctvom právneho predpisu, musí byť možné, aby otázka, či tento právny predpis vyhovuje podmienkam stanoveným v článku 1 ods. 5 tejto smernice, mohla byť podľa vnútroštátnych procesných pravidiel predložená súdu alebo nezávislému a nestrannému orgánu ustanovenému na základe zákona, a

— v prípade, že nie je možné proti takému aktu podať nijaký opravný prostriedok s povahou a rozsahom, ktoré boli uvedené vyššie, prináleží vnútroštátnym súdom, ktoré rozhodujú v rámci svojej právomoci, aby vykonali preskúmanie uvedené v predchádzajúcej zarážke a v prípade potreby z toho vyvodili dôsledky tak, že sa tento právny predpis neuplatní.

4. Článok 6 ods. 9 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia a článok 9 ods. 1 smernice 85/337 zmenenej a doplnenej smernicou 2003/35 sa majú vykladať v tom zmysle, že nevyžadujú, aby samotné rozhodnutie obsahovalo dôvody, pre ktoré sa príslušný orgán rozhodol, že je potrebné. V prípade, keď o to dotknutá osoba požiada, je však príslušný orgán povinný oznámiť jej dôvody prijatia tohto rozhodnutia alebo jej na žiadosť poskytnúť relevantné informácie a dokumenty
5. Článok 6 ods. 3 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín sa má vykladať v tom zmysle, že neumožňuje vnútroštátnemu, hoci aj zákonodarnému orgánu, povoliť plán alebo projekt bez toho, aby sa presvedčil, že nebude mať nepriaznivý vplyv na integritu príslušnej lokality.
6. Článok 6 ods. 4 smernice 92/43 sa má vykladať v tom zmysle, že realizácia infraštruktúry určenej na umiestnenie administratívneho sídla nemôže byť v zásade považovaná za naliehavý dôvod vyššieho verejného záujmu, vrátane záujmu sociálnej a ekonomickej povahy, ktorý by odôvodňoval realizáciu plánu alebo projektu nepriaznivo ovplyvňujúceho integritu príslušnej lokality.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgicko) — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)/Netlog NV

(Vec C-360/10) ⁽¹⁾

(Informačná spoločnosť — Autorské právo — Internet — Poskytovateľ hostingových služieb — Spracovanie informácií uložených na internetovej platforme sociálnej siete — Zavedenie systému filtrovania týchto informácií s cieľom zabrániť sprístupneniu súborov porušujúcich autorské práva — Neexistencia všeobecnej povinnosti monitorovať prenášané informácie)

(2012/C 98/07)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)

Žalovaná: Netlog NV

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230), smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32), smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355), smernice 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, s. 37; Mim. vyd. 13/029, s. 514) — Spracovanie údajov prenášaných prostredníctvom internetu — Zavedenie in abstracto a preventívne zo strany poskytovateľa hostingových služieb na internete systému filtrovania elektronickej komunikácie s cieľom identifikovať zákazníkov, v prípade ktorých možno predpokladať, že využívajú súbory zasahujúce do autorských práv a s nimi súvisiacich práv — Uplatňovanie ex offi zásady proporcionality vnútroštátnym súdom — Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd — Právo na ochranu súkromia — Právo na slobodu prejavu

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 179, 3.7.2010.

Výrok rozsudku

Smernice:

— smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode),

— smernica 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti a

— smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožiteľnosti práv duševného vlastníctva,

posudzované vo vzájomnej súvislosti a vykladané vzhľadom na požiadavky vyplývajúce z ochrany uplatniteľných základných práv, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vydaniu súdneho príkazu vnútroštátnym súdom, ktorý by poskytovateľovi hostingových služieb ukladal povinnosť zaviesť systém filtrovania:

— informácií uložených na jeho serveroch používateľmi jeho služieb,

— ktorý sa bude uplatňovať bez rozdielu na všetkých jeho používateľov,

— preventívne,

— výlučne na jeho náklady a

— bez časového obmedzenia,

spôsobilý identifikovať elektronické súbory obsahujúce hudobné, kinematografické alebo audiovizuálne diela, o ktorých navrhovateľ tvrdí, že k nim má práva duševného vlastníctva, s cieľom blokovat' sprístupnenie uvedených súborov, ktorých výmena porušuje autorské právo, verejnosti.

(¹) Ú. v. EÚ C 288, 23.10.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Naczelny Sąd Administracyjny — Poľsko) — Pak-Holdco Sp zoo/Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(Vec C-372/10) (¹)

(Dane — Nepriame dane z tvorby a zvýšenia základného imania — Kapitálová daň vyrubovaná kapitálovým spoločnostiam — Povinnosť členského štátu zohľadniť smernice, ktoré v čase pristúpenia tohto štátu už neboli v účinnosti — Vyňatie sumy aktív patriacich kapitálovej spoločnosti, ktoré sú určené na zvýšenie základného imania a na ktoré už bola uplatnená kapitálová daň, z daňového základu)

(2012/C 98/08)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Pak-Holdco Sp zoo

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Naczelny Sąd Administracyjny — Výklad článku 5 ods. 3 prvej zarážky a článku 7 ods. 1 smernice Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania (Ú. v. ES L 249, s. 25; Mim. vyd. 09/001, s. 11), ako aj smernice Rady 73/79/EHS z 9. apríla 1973 (Ú. v. ES L 103, s. 13) a smernice Rady 73/80/EHS z 9. apríla 1973 (Ú. v. ES L 103, s. 15), ktorými sa mení smernica 69/335 EHS — Kapitálová daň vyberaná od kapitálových spoločností — Povinnosť členského štátu zohľadniť smernice, ktoré v čase pristúpenia tohto štátu k Európskej únii už neplatili

Výrok rozsudku

1. V prípade štátu, ktorý ako Poľská republika pristúpil 1. mája 2004 k Európskej únii, a pokiaľ akt o pristúpení tohto štátu k Európskej únii alebo iný akt Európskej únie nestanovuje výnimky, článok 7 ods. 1 smernice Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 85/303/EHS z 10. júna 1985, sa má vykladať v tom zmysle, že povinné oslobodenie, ktoré je v ňom stanovené, sa vzťahuje len na transakcie patriace do pôsobnosti tejto smernice, v znení zmien a doplnení, ktoré boli k 1. júlu 1984 v uvedenom štáte oslobodené od kapitálovej dane alebo zdanené touto daňou so zníženou sadzbou vo výške 0,50 % alebo nižšou sadzbou.

2. Článok 5 ods. 3 prvá zarážka smernice 69/335, ktorý vylučuje zo základu dane „čiastku aktív patriacich kapitálovému podniku, ktorá je určená na zvýšenie kapitálu a ktorá už podliehala kapitálovej dani“, sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje nezávisle od toho, či ide o aktíva kapitálovej spoločnosti, ktorej základné imanie je zvýšené, alebo o aktíva inej spoločnosti, na základe ktorých došlo k zvýšeniu tohto základného imania.

(¹) Ú. v. EÚ C 288, 23.10.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil no 1 de Alicante — Španielsko) — Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA/Proyectos Integrales de Balizamiento SL

(Vec C-488/10) (¹)

[Nariadenie (ES) č. 6/2002 — Článok 19 ods. 1 — Dizajny Spoločenstva — Porušenie alebo hroziace porušenie práv — Pojem „tretia strana“]

(2012/C 98/09)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA

Žalovaná: Proyectos Integrales de Balizamiento SL

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante — Výklad článku 19 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142) — Napodobňovanie alebo hrozba napodobňovania — Pojem tretie osoby

Výrok rozsudku

- Článok 19 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o spor týkajúci sa porušenia výlučného práva vyplývajúceho zo zapísaného dizajnu Spoločenstva, právo brániť tretej strane, aby využívala tento dizajn, sa vzťahuje na akúkoľvek tretiu stranu využívajúcu dizajn, ktorý u informovaného užívateľa nevyvoláva odlišný celkový dojem, vrátane tretej strany, ktorá je majiteľom neskoršieho zapísaného dizajnu Spoločenstva.
- Odpoveď na prvú otázku je nezávislá od zámeru a konania tretej strany.

(¹) Ú. v. EÚ C 346, 18.12.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden — Holandsko) — T. G. van Laarhoven/Staatssecretaris van Financiën

(Vec C-594/10) (¹)

(Šiesta smernica o DPH — Právo na odpočet dane zaplatenej na vstupe — Obmedzenie — Používanie hnuťelného majetku zahrnutého do podniku na súkromné účely zdaniteľnej osoby — Daňové zaobchádzanie so súkromným používaním tovaru patriaceho do majetku podniku)

(2012/C 98/10)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: T. G. van Laarhoven

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad článku 17 ods. 6 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001 s. 23) — Odpočet dane zaplatenej na vstupe — Vylúčenie práva na odpočet — Vnútroštátna právna úprava obmedzujúca odpočet dane pre motorové vozidlá používané podnikateľom na podnikateľské, ako aj súkromné účely

Výrok rozsudku

Článok 6 ods. 2 prvý pododsek písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 95/7/ES z 10. apríla 1995, v spojení s článkom 11 časťou A ods. 1 písm. c) tej istej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna daňová právna úprava, ktorá zdaniteľnej osobe, ktorej motorové vozidlá sa používajú tak na podnikateľské, ako aj na súkromné účely, najskôr umožňuje vykonať okamžitý a úplný odpočet dane z pridanej hodnoty zaplatenej na vstupe, ale ktorá potom v súvislosti so súkromným používaním týchto vozidiel stanovuje ročnú daň, ktorá je na účely určenia zdaniteľného základu dane z pridanej hodnoty splatnej za dané zdaňovacie obdobie založená na metóde paušálneho výpočtu nákladov na takéto používanie, ktorá primerane nezohľadňuje jeho skutočný rozsah.

(¹) Ú. v. EÚ C 80, 12.3.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA/Fazenda Pública

(Vec C-25/11) ⁽¹⁾

(Dane — Šiesta smernica o DPH — Odpočet dane zaplatenej na vstupe — Článok 17 ods. 2 a 5 a článok 19 — „Dotácie“ použité na nákup tovarov a služieb — Obmedzenie práva na odpočet)

(2012/C 98/11)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

Žalovaný: Fazenda Pública

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Supremo Tribunal Administrativo — Výklad článku 17 ods. 2 a 5 a článku 19 šiestej smernice Rady zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) — Odpočet dane zaplatenej na vstupe — Obmedzenie práv na odpočet

Výrok rozsudku

Článok 17 ods. 2 a 5, ako aj článok 19 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát, keď oprávňuje zmiešané zdaniteľné osoby vykonať odpočet stanovený v uvedených ustanoveniach podľa určenia všetkých tovarov alebo služieb, alebo ich časti, vypočítal odpočítateľnú sumu v odvetviach, v ktorých takéto zdaniteľné osoby vykonávajú len zdaniteľné plnenia, tak, že do menovateľa zlomku použitého na určenie odpočítateľného podielu zahrnie „dotácie“ nepodliehajúce dani.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 103, 2.4.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad — Varna — Bulharsko) — Eon Aset Menidjmunt OOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenje na izpālnenieto“ — Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prichodite

(Vec C-118/11) ⁽¹⁾

(DPH — Smernica 2006/112/ES — Články 168 a 176 — Právo na odpočet — Podmienky používania tovarov a služieb na účely zdaniteľného plnenia — Vznik práva na odpočet — Zmluva o prenájme motorového vozidla — Lízingová zmluva — Vozidlo používané zamestnávateľom na bezplatnú prepravu zamestnanca z miesta jeho bydliska na pracovisko)

(2012/C 98/12)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen sad — Varna

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Eon Aset Menidjmunt OOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenje na izpālnenieto“ — Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prichodite

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Administrativen sad — Varna — Výklad článkov 168, 173 a 176 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) — Obmedzenie práva na odpočítanie DPH — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca ako nevyhnutnú podmienku na priznanie práva na odpočítanie DPH používanie tovarov a služieb na účely nezávislej ekonomickej činnosti a nestanovujúca mechanizmus úprav pre prípady, keď tovary a služby spočiatku nepatria do zdaniteľných plnení, ale v neskoršom období po ich nadobudnutí sa používajú na zdaniteľné plnenia

Výrok rozsudku

1. Článok 168 písm. a) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že:

— prenajaté motorové vozidlo sa považuje za vozidlo používané na účely zdaniteľných plnení zdaniteľnej osoby, ak existuje priama a bezprostredná súvislosť medzi použitím tohto vozidla a ekonomickou činnosťou zdaniteľnej osoby, a že právo na odpočet vzniká len po uplynutí obdobia, na ktoré sa vzťahuje každá z platieb, pričom treba zohľadniť existenciu takejto súvislosti,

— motorové vozidlo prenájaté na základe lízingovej zmluvy a kvalifikované ako investičný majetok sa považuje za vozidlo používané na účely zdaniteľných plnení, ak zdaniteľná osoba, ktorá ako taká vykonáva svoju činnosť, nadobudne tento majetok a celý ho zahrnie do majetku svojho podniku, pričom dochádza k priamemu a okamžitému odpočtu DPH splatnej na vstupe a akékoľvek používanie uvedeného majetku na súkromné účely zdaniteľnej osoby alebo jej zamestnancov alebo na iné účely, než sú podnikateľské účely, sa považuje za odplátne poskytovanie služieb.

2. Články 168 a 176 smernice 2006/112 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje vylúčenie z práva na odpočet pre tovary a služby určené na bezplatné plnenia alebo na iné činnosti, než je ekonomická činnosť zdaniteľnej osoby, pokiaľ nie je majetok, ktorý je kvalifikovaný ako investičný majetok, zahrnutý do majetku podniku.

(¹) Ú. v. EÚ C 145, 14.5.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 16. februára 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Hamburg — Nemecko) — Jürgen Blödel-Pawlik/HanseMerkur Reiseversicherung AG

(Vec C-134/11) (¹)

(Smernica 90/314/EHS — Balík cestovných, dovolenkových a výletných služieb — Článok 7 — Ochrana proti riziku platobnej neschopnosti alebo úpadku organizátora balíka cestovných služieb — Pôsobnosť — Platobná neschopnosť organizátora z dôvodu podvodného použitia prostriedkov zaplatených spotrebiteľom)

(2012/C 98/13)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Jürgen Blödel-Pawlik

Žalovaná: HanseMerkur Reiseversicherung AG

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Landgericht Hamburg — Výklad článku 7 smernice Rady 90/314/EHS z 13. júna 1990 o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb (Ú. v. ES L 158, s. 59; Mim. vyd. 13/010, s. 132) — Ochrana proti riziku platobnej neschopnosti alebo úpadku organizátora — Platobná neschopnosť organizátora z dôvodu podvodného použitia prostriedkov zaplatených spotrebiteľom — Uplatniteľnosť smernice 90/314/EHS

Výrok rozsudku

Článok 7 smernice Rady 90/314/EHS z 13. júna 1990 o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb sa má vykladať v tom

zmysle, že do jeho pôsobnosti spadá aj situácia platobnej neschopnosti organizátora balíka cestovných služieb z dôvodu jeho podvodného konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 179, 18.6.2011.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht München I (Nemecko) 9. decembra 2011 — Karl Berger/Freistaat Bayern

(Vec C-636/11)

(2012/C 98/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht München I

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Karl Berger

Žalovaný: Freistaat Bayern

Prejudiciálne otázky

1. Odporuje vnútroštátna úprava, ktorá umožňuje informovať verejnosť uvedením označenia potravín alebo krmiva a potravinárskeho alebo krmivárskeho podniku, pod ktorého menom alebo názvom sa potraviny alebo krmivo vyrábajú, spracovávajú alebo uvádzajú do obehu, článku 10 nariadenia (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady (¹), ak potraviny osobitne vzbudzujúce odpor, hoci zdraviu neškodné, no nevhodné na ľudskú spotrebu, sú alebo boli uvedené do obehu v nie zanedbateľnom množstve, alebo ak takéto potraviny boli uvádzané do obehu z dôvodu svojej osobitosti síce v zanedbateľnom množstve, ale v dlhšom časovom období?
2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku: Má byť odpoveď na otázku II.1 iná, ak skutkové okolnosti nastali pred 1. januárom 2007, avšak vnútroštátna právna úprava už bola zosúladená s uvedeným nariadením?

(¹) Nariadenie (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. EÚ L 31, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 463).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 3. januára 2012 — Trianon Productie BV/Revillon Chocolatier SAS

(Vec C-2/12)

(2012/C 98/15)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Trianon Productie BV

Odporkyňa v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Revillon Chocolatier SAS

Prejudiciálne otázky

1. Je z hľadiska dôvodu pre zamietnutie, resp. neplatnosť podľa článku 3 ods. 1 písm. e) tretej zarážky smernice 89/104/EHS ⁽¹⁾ v znení kodifikovanom smernicou 2008/95 ⁽²⁾, podľa ktorého sa ochranné známky (tvorené tvarom výrobku) nemôžu skladať len z tvaru, ktorý dodáva tovaru podstatnú hodnotu, relevantný podnet (resp. podnety) pre rozhodnutie dotknutej verejnosti o nákupe?
2. Ide o „tvar, ktorý dodáva tovaru podstatnú hodnotu“ v zmysle vyššie uvedeného predpisu,
 - a) iba v tom prípade, ak tento tvar pri porovnaní s ostatnými hodnotami (ako napríklad chuť a zloženie potravín) treba považovať za najdôležitejšiu, resp. prevládajúcu hodnotu, alebo
 - b) ide o takýto tvar aj v tom prípade, ak má tovar okrem tejto najdôležitejšej, resp. prevládajúcej hodnoty aj iné hodnoty, ktoré tiež možno považovať za podstatné?
3. Je pre odpoveď na druhú otázku podstatný názor väčšiny oslovenej verejnosti alebo môžu súdy určiť, že už názor časti verejnosti stačí na to, aby sa predmetná hodnota považovala za „podstatnú“ v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia?
4. V prípade odpovede na tretiu otázku vo vyššie uvedenom zmysle: Akú podmienku treba stanoviť pre veľkosť dotknutej časti verejnosti?

⁽¹⁾ Prvá smernica Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. ES L 40, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 299, s. 25.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Lleida (Španielsko) 3. januára 2012 — Marc Betriu Montull/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Vec C-5/12)

(2012/C 98/16)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Social de Lleida

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Marc Betriu Montull

Žalovaný: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Prejudiciálne otázky

1. Bránia smernice Rady 76/207/EHS ⁽¹⁾ a 96/34/ES ⁽²⁾ vnútroštátnemu právnomu predpisu, konkrétne článku 48 ods. 4 Estatuto de los Trabajadores, ktorý právo na materskú dovolenku v prípade pôrodu po uplynutí doby šiestich týždňov po pôrode a s výnimkou prípadov nebezpečenstva pre zdravie matky uznáva za pôvodné a autonómne právo zamestnaných matiek a za odvodené právo otcov dieťaťa, ktorí majú postavenie zamestnancov v závislom pracovnom pomere a ktorí môžu uvedenú dovolenku čerpať, iba ak matka tohto dieťaťa má tiež postavenie zamestnankyne a rozhodne sa pre možnosť, aby otec čerpal určitú časť tejto dovolenky?
2. Bráni zásada rovnosti zaobchádzania, ktorá zakazuje akúkoľvek diskrimináciu na základe pohlavia, vnútroštátnemu právnomu predpisu, konkrétne článku 48 ods. 4 Estatuto de los Trabajadores, ktorý prerušenie vykonávania pracovnej zmluvy pri zachovaní pracovného miesta, hradené na ťarchu sociálneho zabezpečenia, v prípade pôrodu uznáva za pôvodné právo matky a nie otca, a to aj po uplynutí doby šiestich týždňov po pôrode a s výnimkou prípadov nebezpečenstva pre zdravie matky takým spôsobom, že dovolenka, ktorú má zamestnanec v závislom pracovnom pomere, závisí od toho, či matka dieťaťa má tiež postavenie zamestnankyne v závislom pracovnom pomere?
3. Bráni zásada rovnosti zaobchádzania, ktorá zakazuje akúkoľvek diskrimináciu, vnútroštátnemu právnomu predpisu, konkrétne článku 48 ods. 4 Estatuto de los Trabajadores, ktorý pôvodné právo na prerušenie vykonávania pracovnej zmluvy pri zachovaní pracovného miesta, hradené na ťarchu sociálneho zabezpečenia, priznáva otcom, ktorí majú postavenie zamestnancov v závislom pracovnom pomere, keď si osvojujú dieťa, a ktorý naopak otcom, ktorí majú postavenie zamestnancov v závislom pracovnom pomere, keď majú biologické dieťa, toto právo nepriznáva ako samostatné, autonómne a nezávislé od práva matky, ale iba ako právo odvodené od práva matky?

⁽¹⁾ Smernica Rady z 9. februára 1976 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami, pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, odbornej príprave a postupu v zamestnaní a o pracovné podmienky (Ú. v. ES L 39, s. 40; Mim. vyd. 05/001, s. 187).

⁽²⁾ Smernica Rady z 3. júna 1996 o rámcovej dohode o rodičovskej dovolenke uzavretej medzi UNICE, CEEP a ETUC (Ú. v. EÚ L 145, s. 4; Mim. vyd. 05/002, s. 285).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko) 4. januára 2012 — Maatschap L.A., D.A.B. Langestraat a P. Langestraat-Troost/Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Vec C-11/12)

(2012/C 98/17)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Maatschap L.A., D.A.B. Langestraat a P. Langestraat-Troost

Žalovaný: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 23 ods. 1 nariadenia (ES) č. 73/2009 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že voči poľnohospodárovi, ktorý požiadal o poskytnutie pomoci, sa stanoví zníženie alebo vylúčenie platieb, aké by sa v súvislosti so zisteným porušením stanovilo voči subjektu, ktorý skutočne porušil zákon a na ktorého alebo od ktorého sa pozemky previedli, ak by sám podal žiadosť? Alebo toto ustanovenie znamená iba to, že za zodpovedného za zistené porušenie sa má považovať ten, kto podal žiadosť o poskytnutie pomoci, ale pri rozhodovaní o výške zníženia alebo o vylúčení je nutné stanoviť aj to, do akej miery bolo konanie zavinené nedbanlivosťou alebo úmyslom samotného poľnohospodára?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 z 19. januára 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1782/2003 (Ú. v. EÚ L 30, s. 16).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) 16. januára 2012 — TVI Televisão Independente SA/Fazenda Pública

(Vec C-17/12)

(2012/C 98/18)

Jazyk konania: portugalčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: TVI Televisão Independente SA

Odporkyňa: Fazenda Pública

Prejudiciálne otázky

1. Patrí poplatok za vysielanie, ktorý odvolateľka vyčíslila inzerentom ako daňový zástupca podľa článku 50 ods. 1 zákonného dekrétu 227/2006 pod pojem základu dane na účely DPH v zmysle článku 11 časti A ods. 1 písm. a) smernice 77/388/ES ⁽¹⁾ [teraz článok 79 písm. c) smernice Rady 2006/112/ES ⁽²⁾ z 28. novembra 2006], najmä preto, že predstavuje „protihodnotu, ktorú získal alebo získa dodávateľ od kupujúceho, od zákazníka alebo od tretej strany“ za predaj tovaru alebo poskytnutie služby?
2. Má sa poplatok za vysielanie, ktorý odvolateľka vyčíslila inzerentom ako daňový zástupca a ktorý sa v jej účtovníctve vedie na osobitných účtoch tretích osôb, považovať za čiastky získané zdaniteľnou osobou od svojho kupujúceho alebo zákazníka vo forme spätných splátok za výdavky zaplatené v mene a na účet kupujúceho alebo zákazníka, ktoré boli zapísané do jej účtovných kníh na pozastavenom účte [na samostatnom účte — *neoficiálny preklad*] v zmysle článku 11 časti A ods. 3 písm. c) smernice 77/388/ES [teraz článok 79 písm. c) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006]?
3. Majú sa v dôsledku toho tieto sumy vyčíslené odvolateľkou ako poplatok za vysielanie zahrnúť do základu dane na účely DPH?

⁽¹⁾ Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23).

⁽²⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud (Česká republika) 16. januára 2012 — Město Žamberk/Finanční ředitelství v Hradci Králové

(Vec C-18/12)

(2012/C 98/19)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nejvyšší správní soud

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Město Žamberk

Žalovaný: Finanční ředitelství v Hradci Králové

Prejudiciálne otázky

1. Možno neorganizované, nesústavné a rekreačné športové aktivity, ktoré je možné týmto spôsobom vykonávať v areáli letného kúpaliska (napr. rekreačné plávanie, rekreačné loptové hry a pod.), považovať za vykonávanie športu alebo telesnej výchovy v zmysle článku 132 ods. 1 písm. m) smernice 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, má sa poskytovanie prístupu za protihodnotu do takéhoto areálu letného kúpaliska, ktoré ponúka svojim návštevníkom uvedenú možnosť vykonávania športových aktivít, avšak popri iných druhoch zábavy alebo odpočinku, považovať za službu úzko súvisiacu so športom alebo telesnou výchovou osobám, ktoré sa zúčastňujú na športe alebo telesnej výchove, v zmysle uvedeného ustanovenia smernice 2006/112/ES a teda za službu oslobodenú, pokiaľ ju poskytuje nezisková organizácia a sú splnené ďalšie podmienky podľa tejto smernice, od dane z pridanej hodnoty?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif (Luxembursko) 16. januára 2012 — Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin/Luxemburské veľkovojsvodstvo

(Vec C-20/12)

(2012/C 98/20)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal administratif

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin

Žalovaný: Luxemburské veľkovojsvodstvo

Prejudiciálna otázka

Predstavujú dôvody vzdelanostnej politiky a rozpočtovej politiky uvedené luxemburským štátom, a to snaha o podporu zvýšenia podielu osôb s vysokoškolským diplomom, ktorý je aktuálne v medzinárodnom porovnaní vzhľadom na počet

obyvateľov Luxemburska nedostatočný, teda dôvody, ktoré by boli vážne ohrozené, ak by luxemburský štát musel vyplatiť finančnú pomoc na vysokoškolské štúdiá všetkým študentom na absolvovanie ich vysokoškolských štúdií v akejkoľvek krajine sveta bez ohľadu na ich väzbu so spoločnosťou veľkovojsvodstva, čo by spôsobilo neprimeranú záťaž pre rozpočet luxemburského štátu, so zreteľom na zásadu rovnosti zaobchádzania v práve Spoločenstva zakotvenú v článku 7 nariadenia č. 1612/68 ⁽¹⁾, dôvody v zmysle citovanej judikatúry Spoločenstva, ktoré sú spôsobilé odôvodniť rozdielne zaobchádzanie vyplývajúce z povinnosti bydliska uloženej na účely získania pomoci na vysokoškolské štúdiá ako luxemburským štátnym príslušníkom, tak aj štátnym príslušníkom iných členských štátov?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva (Ú. v. EÚ L 257, s. 2; Mim. vyd. 05/001; s. 15).

Odvolaie podané 16. januára 2012: Abbott Laboratories proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 15. novembra 2011 vo veci T-363/10, Abbott Laboratories/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-21/12 P)

(2012/C 98/21)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Abbott Laboratories (v zastúpení: R. Niebel a C. Steuer, advokáti)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy odvolateľky

Odvolaťka navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 15. novembra 2011 — T-363/10,

— v súvislosti s prihláškou ochrannej známky Spoločenstva č. 008 448 251 RESTORE zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 9. júna 2010 — vec R 1560/2009-1,

— zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) na náhradu trov konania.

Odvolyacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolyanie podané proti uvedenému rozsudku Všeobecného súdu je v zásade odôvodnené takto:

1. Odvolateľka po prvé Všeobecnému súdu vytýka, že skreslil skutočnosti resp. dôkazné prostriedky. Všeobecný súd nesprávne vychádzal z toho, že je všeobecne známou skutočnosťou, že pojem „restore“ má priamy medicínsky obsah. V konaní bolo ale iba nesporné, že „restore“ sa prekladá ako „obnoviť“. Nemožno v tom rozpoznať súvislosť s medicínou. Skutočnosť, že Všeobecný súd zakladá svoj názor na predložených výňatkoch zo slovníka, predstavuje skreslenie dôkazných prostriedkov. Z týchto výňatkov vyplýva, že pojem „restore“ sám osebe nemá žiadny medicínsky obsah, ale že ide o veľkolepý pojem, ktorý možno v závislosti od kontextu chápať rozličnými spôsobmi. Tento obsah teda nemožno považovať za všeobecne známou skutočnosť, a tým za skutočnosť, ktorá si výnimočne nevyžaduje dôkaz.
2. Odvolateľka po druhé uvádza porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009. Všeobecný súd nesprávne považoval ochrannú známku RESTORE za výlučne opisný údaj. Uplatnenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 predpokladá, že prihlasované označenie musí v obchode slúžiť „na označenie“ druhu atď. tovarov. Podľa judikatúry Súdneho dvora musí opisné tvrdenie „zreteľne“ vyplývať z prihlasovaného označenia a samotný pojem musí mať opisný charakter.

Sloveso „restore“ samé osebe neodkazuje na druh, kvalitu alebo zamýšľaný účel prihlasovaných tovarov. Sloveso „restore“ získava iba v spojení s jedným alebo viacerými podstatnými menami (napr. „restore one's health“) opisnú funkciu. Pokiaľ sa vychádza z toho, že z okolností vyplýva súvislosť s medicínou, nie je to podľa judikatúry Súdneho dvora dostatočné, keďže na tento účel je potrebný úkon o transfere zo strany obchodu v zmysle úsilia na výklad. Pochopenie pojmu v súvislosti s medicínou by mohlo vzniknúť iba v prípade pridania slov ako „health“, čo sa v tejto veci ale práve nestalo. Tak odvolací senát ako aj Všeobecný súd preskúmal namiesto prihlasovanej ochrannej známky RESTORE ochrannú známku RESTORE SOMEONE'S HEALTH.

3. Odvolateľka po tretie uvádza porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009. Odvolací senát tým, že nezohľadnil príslušnú právnu mierku, považoval ochrannú známku RESTORE za označenie, ktoré nemá rozlišovaciu spôsobilosť, a z právneho hľadiska nesprávne odmietol zapísať ochrannú známku. Podľa názoru odvolateľky odvolací senát a Všeobecný súd prihlasovanej ochrannej známke

RESTORE vzhľadom na jej údajne opisný charakter odoprel aj akúkoľvek rozlišovaciu spôsobilosť. Odvolateľka to už namietala v úvahách k druhému odvolaciemu dôvodu.

Aj „subsidiárne vykonané odôvodnenie“ neexistencie akejkoľvek rozlišovacej spôsobilosti (body 52 až 54 rozsudku) neodôvodňuje tento rozsudok. V prípade týchto úvah ide o tautologické opakovanie tvrdenia, že opisná ochranná známka nemá nikdy rozlišovaciu spôsobilosť. V neprospech opisného charakteru hovorí navyše skutočnosť, že obchod založený na medicínskom výrobku nepredpokladá opis funkcií, a to ani vo forme jediného slova.

4. Odvolateľka po štvrté uvádza porušenie článku 75 druhej vety nariadenia č. 207/2009. Odvolací senát založil svoje rozhodnutie v zásade na výňatkoch zo slovníka, ku ktorým odvolateľka nemala prístup a ku ktorým v dôsledku toho nebola vypočutá. Tým došlo k porušeniu práva byť vypočutý, keďže podľa judikatúry Súdneho dvora možno rozhodnutie založiť iba na okolnostiach, ku ktorým mali účastníci konania možnosť vyjadriť sa. Podľa judikatúry Súdneho dvora je odvolací senát ale povinný oznámiť tie skutočnosti na účely vyjadrenia, ktoré zozbieral *ex officio* a na ktorých chce založiť svoje rozhodnutie. V tomto smere odvolací senát opomenul v bode, ktorý bol pre konanie rozhodujúci, predložiť zozbierané výňatky zo slovníkov, čím porušil právo byť vypočutý.
5. Odvolateľka po piate uvádza porušenie zásady rovnosti zaobchádzania. Odvolací senát v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora nezohľadnil existujúce skoršie zápisy a tým ani prax v oblasti zápisov. V tejto súvislosti odvolateľka vie, že táto zásada je podmienená dodržaním zákonnosti. Samotný odkaz na túto zásadu však nepostačuje na odchýlenie sa od zásady rovnosti zaobchádzania. Naopak bolo treba konkrétne preukázať, z akého dôvodu sa má vychádzať z toho, že tieto predchádzajúce zápisy boli protiprávne.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Krajský súd v Prešove (Slovensko) 17. januára 2012 —
Katarína Hassová/Rastislav Petřík, Blanka Holingová

(Vec C-22/12)

(2012/C 98/22)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Krajský súd v Prešove

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Katarína Hassová

Žalovaní: Rastislav Petrík, Blanka Holingová

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 1 smernice Rady 90/232 EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel ⁽¹⁾ v spojení s čl. 3 ods. 1 smernice 72/166 EHS ⁽²⁾ vykladať tak, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava (akou je právna úprava vyplývajúca z § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a § 6 zákona č. 168/1999 Sb. o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla), podľa ktorej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nepokrýva nemajetkovú ujmu vyjadrenú v peňažnej forme, spôsobenú pozostalým po obetiach dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla?
2. V prípade takej odpovede na prvú otázku, že uvedená právna úprava nie je v rozpore s právom Spoločenstva, majú sa ustanovenia § 4 ods. 1, § 4 ods. 2, § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a § 6 ods. 1, 2, 3 zákona č. 168/1999 Sb. o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla vykladať tak, že nebránia tomu, aby vnútroštátny súd v súlade s článkom 1 ods. 1 smernice Rady 90/232 EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel v spojení s čl. 3 ods. 1 smernice 72/166 EHS priznal nárok na nemajetkovú ujmu spôsobenú pozostalým po obetiach dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ako poškodeným aj v peňažnej forme?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 129, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 249.

⁽²⁾ Smernica Rady z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (Ú. v. ES L 103, s. 1; Mim. vyd. 06/001 s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 18. januára
2012 — X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Vec C-24/12)

(2012/C 98/23)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: X BV

Odporca v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciálne otázky

1. Možno na účely článku 56 ES (teraz článok 63 ZFEÚ) považovať vlastnú ZKÚ za tretí štát, aby sa v rámci pohybu kapitálu medzi členským štátom a vlastnou ZKÚ bolo možné odvolať na článok 56 ES?
2. a) V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: je pri odpovedi na otázku, či na účely článku 57 ods. 1 ES (teraz článku 64 ods. 1 ZFEÚ) ide o zvýšenie, v predmetnom prípade — v ktorom sa zrážková daň z podielových dividend, ktorú dcérska spoločnosť so sídlom v Holandsku vypláca svojej holdingovej spoločnosti so sídlom na Holandských Antilách, zvýšila od 1. januára 2002 v porovnaní s rokom 1993 zo 7,5 %, resp. 5 % na 8,3 %, relevantné výlučne zvýšenie holandskej zrážkovej dane, alebo treba vziať do úvahy aj to, že daňové úrady Holandských Antíl — v súvislosti so zvýšením holandskej zrážkovej dane — oslobodili od 1. januára 2002 od dane podielové dividendy, ktoré vypláca dcérska spoločnosť so sídlom v Holandsku, zatiaľ čo predtým boli tieto dividendy pripočítané k zdaniteľnému zisku s daňovou sadzbou 2,4 % až 3 %, resp. 5 %?
- b) Treba v prípade, ak je relevantné aj zníženie dane z dividend na Holandských Antilách, ktoré bolo spôsobené zavedením oslobodenia od dane, ktoré sa spomína v otázke 2a), navyše zohľadniť v danom prípade aj holandsko-antilské vykonávacie predpisy — v predmetnom prípade holandsko-antilskú rozhodovaciu prax, ktorá možno viedla k tomu, že skutočne splatná daň z dividend, ktoré vyplácala dcérska spoločnosť so sídlom v Holandsku, bola pred 1. januárom 2002 — a už aj v roku 1993 — oveľa nižšia ako 8,3 %?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Gerechtshof te Leeuwarden (Holandsko) 18. januára 2012
— fiscale eenheid PPG Holdings BV cs/Inspecteur van de
Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen**

(Vec C-26/12)

(2012/C 98/24)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gerechtshof te Leeuwarden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Prejudiciálne otázky

1. Môže zdaniteľná osoba, ktorá podľa vnútroštátnej právnej úpravy o dôchodkoch založila samostatný dôchodkový fond, aby zabezpečila starobný dôchodok pre svojich súčasných a bývalých zamestnancov, ktorí sú účastníkmi tohto fondu, odpočítať podľa článku 17 smernice 77/388⁽¹⁾ (článku 168 a článku 169 smernice 2006/112⁽²⁾) daň za služby, ktoré jej boli poskytnuté na účely realizácie dôchodkového zabezpečenia a vedenia dôchodkového fondu?
2. Má sa dôchodkový fond, ktorý bol založený s cieľom poskytovať s čo najnižšími nákladmi vyplácanie starobného dôchodku účastníkom tohto dôchodkového fondu a do ktorého vkladajú a investujú kapitál títo účastníci alebo subjekty v ich mene, pričom dochádza k vyplácaniu výnosov, považovať za „zvláštny investičný fond“ („správu podielových fondov“) v zmysle článku 13 časti B písm. [d]) bodu 6 smernice 77/388 [článku 135 ods. 1 písm. g) smernice 2006/112]?

⁽¹⁾ Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov o dani z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23).

⁽²⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 19. januára
2012 — TBG Limited/Staatssecretaris van Financiën**

(Vec C-27/12)

(2012/C 98/25)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: TBG Limited

Odporca v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciálne otázky

1. Možno na účely článku 56 ES (teraz článku 63 ZFEÚ) považovať vlastnú ZKÚ za tretí štát, takže by sa v rámci pohybu kapitálu medzi členským štátom a vlastnou ZKÚ bolo možné odvolať na článok 56 ES?
2. a) V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: je pri odpovedi na otázku, či na účely článku 57 ods. 1 ES (teraz článku 64 ods. 1 ZFEÚ) ide o zvýšenie, v predmetnom prípade, v ktorom sa zrážková daň z podielových dividend, ktorú dcérska spoločnosť so sídlom v Holandsku vypláca svojej holdingovej spoločnosti so sídlom na Holandských Antilách, zvýšila od 1. januára 2002 v porovnaní s rokom 1993 zo 7,5 %, resp. 5 % na 8,3 %, relevantné výlučne zvýšenie holandskej zrážkovej dane alebo treba zohľadniť aj to, že daňové úrady Holandských Antíl — v súvislosti so zvýšením holandskej zrážkovej dane — oslobodili od 1. januára 2002 od dane podielové dividendy, ktoré vypláca dcérska spoločnosť so sídlom v Holandsku, kým predtým boli tieto dividendy pripočítané k zdaniteľnému zisku s daňovou sadzbou 2,4 % až 3 %, resp. 5 %?
- b) Treba v prípade, ak je relevantné aj zníženie dane z dividend na Holandských Antilách, ktoré bolo zapríčinené zavedením oslobodenia od dane, ktoré sa opisuje v otázke 2a), zohľadniť aj holandsko-antilské vykonávacie predpisy — v predmetnom prípade holandsko-antilskú rozhodovaciu prax — ktorá mohla viesť k tomu, že skutočne splatná daň z dividend, ktoré vyplácala dcérska spoločnosť so sídlom v Holandsku, bola pred 1. januárom 2002 — a už aj v roku 1993 — oveľa nižšia ako 8,3 %?

**Žaloba podaná 20. januára 2012 — Európska
komisia/Spolková republika Nemecko**

(Vec C-29/12)

(2012/C 98/26)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: H. Støvlbæk a M. Noll-Ehlers, Bevollmächtigte)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Spolková republika Nemecko si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Komisie 2009/131/ES zo 16. októbra 2009, ktorou sa mení a dopĺňa príloha VII k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/57/ES o interoperabilite systému železníc v Spoločenstve⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,
- zaviazal Spolkovú republiku Nemecko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie uplynula 19. júla 2010.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 273, s. 12.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Okresný súd Prešov (Slovensko) 23. januára 2012 — Valeria Marcínová/Pohotovosť, s.r.o.

(Vec C-30/12)

(2012/C 98/27)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Okresný súd Prešov

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Valeria Marcínová

Žalovaná: Pohotovosť, s.r.o.

Prejudiciálna otázka

Bráni čl. 38, čl. 17 Charty základných práv Európskej únie v spojení s čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v aplikácii takej vnútroštátnej úpravy, podľa ktorej sa na základe Dohody o zrážkach zo mzdy vykonávajú spotrebiteľovi zrážky zo mzdy bez súdnej kontroly neprijateľných podmienok a spotrebiteľ nemá priamu možnosť tieto zrážky zrušiť?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia de Badajoz (Španielsko) 23. januára 2012 — Soledad Duarte Hueros/Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A.

(Vec C-32/12)

(2012/C 98/28)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia de Badajoz

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Soledad Duarte Hueros

Žalovaní: Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A..

Prejudiciálna otázka

Môže súd priznať spotrebiteľovi *ex offio* primerané zníženie kúpnej ceny v prípade, ak sa spotrebiteľ po tom, ako jeho tovar nebol uvedený do súladu so zmluvou — pretože aj napriek opakovanej žiadosti sa táto oprava nevykonala —, súdnou cestou domáha výlučne zrušenia zmluvy, pričom toto zrušenie nemožno priznať z dôvodu málo významného nesúladu so zmluvou?

Odvolanie podané 27. januára 2012: Václav Hrbek proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 15. novembra 2011 vo veci T-434/10, Václav Hrbek/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-42/12 P)

(2012/C 98/29)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: Václav Hrbek (v zastúpení: M. Sabatier, advokát)

Ďalší účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), Outdoor Group Ltd (The)

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhovel odvolaniu a v celom rozsahu zrušil rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-434/10 v súlade s článkom 61 Štatútu Súdneho dvora a článkom 113 rokovacieho poriadku,
- rozhodol vo veci samej — ak to stav konania umožňuje — tým, že zruší rozhodnutie námietkového oddelenia ÚHVT z 29. septembra 2009, ktorým bolo rozhodnuté o námietke č. B 1 276 692, a rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 8. júla 2010 vo veci R 1441/2009-2, a zaviazal odporcov na náhradu trov konania, ktoré vznikli v konaní pred Všeobecným súdom a Súdny dvorom, ako aj trov vzniknutých v námietkovom konaní pred ÚHVT, v súlade s článkom 122 rokovacieho poriadku,
- subsidiárne, ak to stav konania neumožňuje, vrátiť vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie v súlade so záväznými požiadavkami stanovenými Súdny dvorom.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľ uvádza, že napadnutý rozsudok je postihnutý nesprávnym výkladom a nesprávnym uplatnením článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannnej známke spoločenstva (ďalej len „NOZS“) ⁽¹⁾ v znení zmien a doplnení (nahradeného nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 ⁽²⁾), ktoré nadobudlo účinnosť 13. apríla 2009).

Odvolať uvádza, že Všeobecný súd nepreskúmal sporné ochranné známky na základe kritérií „všeobecného posúdenia“ alebo „celkového dojmu“.

Všeobecný súd neuplatnil vyššie uvedenú zásadu, lebo svoje posúdenie založil len na skutočnosti, že ochranné známky majú spoločný prvok „ALPINE“. Obmedzil sa na konštatovanie, že obe porovnávané ochranné známky sú si podobné, keďže majú spoločný slovný prvok „ALPINE“, pričom nepreskúmal označenia ako celok, a **nevysvetlil**, prečo druhé slovo a obrazové prvky ako celok nepostačujú na vylúčenie pravdepodobnosti zámeny.

Odvolať uvádza, že Všeobecný súd v napadnutom rozsudku jednak nebral do úvahy niektoré veľmi dôležité a relevantné skutočnosti, a jednak správne neuplatnil niektoré významné kritériá, najmä nedostatok rozlišovacej spôsobilosti a opisný charakter slovného prvku „ALPINE“.

Všeobecný súd vo svojich záveroch nevychádzal z významu výrazu „alpine“ vo všetkých jazykoch Európskej únie. Okrem toho Všeobecný súd nevyvodil právny záver zo svojich vlastných zistení týkajúcich sa jednoznačného významu výrazu „alpine“ a nevyvodil jasný záver o nedostatku rozlišovacej spôsobilosti a opisnom charaktere slova „alpine“, pričom sa domnieval, že uvádzaná slabá rozlišovacia spôsobilosť alebo opisná povaha prvku „alpine“ nemôže zabrániť vzniku pravdepodobnosti zámeny. Všeobecný súd rozhodol, že „ALPINE“ je dominantným prvkom oboch označení, pričom nezohľadnil nedostatok, alebo prinajmenšom veľmi nízku úroveň rozlišovacej spôsobilosti skoršej ochrannej známky ALPINE. Odôvodnenie napadnutého rozsudku charakterizuje rozpor, ktorý viedol Všeobecný súd k rozhodnutiu, že sporné ochranné známky sú si koncepcne podobné, pričom nezohľadnil nedostatok, alebo prinajmenšom veľmi nízku úroveň rozlišovacej spôsobilosti skoršej ochrannej známky ALPINE. Koncepcné porovnanie slovného prvku „ALPINE“ je irelevantné kvôli nedostatku rozlišovacej spôsobilosti.

Odvolať tvrdí, že Všeobecný súd v napadnutom rozsudku nevyvodil správny právny záver zo svojich vlastných zistení týkajúcich sa stupňa pozornosti príslušnej skupiny verejnosti.

Všeobecný súd nemohol, bez toho aby si protirečil, zastávať názor, že pokiaľ ide o lyžiarske oblečenie, lyžiarsku obuv,

pokrývky hlavy, ako aj plecniaky a batohy, táto časť príslušnej skupiny verejnosti sa skladá z dobre informovaných a výnimočne obozretných spotrebiteľov, a potvrdiť, že ochranné známky a výrobky sú si podobné.

Odvolať tvrdí, že v napadnutom rozsudku došlo k skresleniu skutočností a porušeniu povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o porovnanie výrobkov.

Všeobecný súd uviedol, že odvolateľ nepredložil osobitné tvrdenia, ktoré by mohli spochybniť závery odvolacieho senátu. Pokiaľ ide o posúdenie stupňa podobnosti dotknutých výrobkov a služieb, nemožno brať do úvahy skutočnosti, ktoré nie sú preukázané alebo všeobecne známe. Povinnosť preukázať, že výrobky a služby sú si podobné prináleží odvolateľovi v námietkovom konaní a nie majiteľovi prihlasovanej ochrannej známky. Všeobecný súd je povinný uviesť právny základ svojho rozhodnutia a musí ho odôvodniť. Všeobecný súd nepreukázal, že dotknuté výrobky sú zhodné, podobné alebo doplnkové na trhu, obmedzil sa len na tvrdenie, ktoré nepodložil dôvodmi a ani neuviedol príklad na podporu svojej domnienky.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 11, s. 1; Mím. vyd. 17/001, s. 146.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 78, s. 1.

Žaloba podaná 30. januára 2012 — Európska komisia/ Európsky parlament, Rada Európskej únie

(Vec C-43/12)

(2012/C 98/30)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: T. van Rijn a R. Troosters, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

— zrušiť smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011/82/EÚ z 25. októbra 2011, ktorou sa zjednodušuje cezhraničná výmena informácií o deliktach na úseku bezpečnosti cestnej premávky ⁽¹⁾,

— konštatovať, že účinky smernice 2011/82/EÚ majú konečnú platnosť,

— zaviazat Európsky parlament a Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom tejto žaloby je návrh na zrušenie smernice 2011/82/EÚ. Komisia spochybňuje použitý právny základ. Tvrdí, že článok 87 ods. 2 ZFEÚ nie je vhodným právnym základom, lebo cieľom smernice je zavedenie mechanizmu cezhraničnej výmeny informácií medzi členskými štátmi o deliktach v rámci cestnej premávky, či už ide o priestupky alebo trestné činy. Článok 87 sa pritom vzťahuje len na policajnú spoluprácu medzi príslušnými orgánmi v oblasti predchádzania alebo odhaľovania a vyšetrovania *trestných činov*. Komisia zastáva názor, že správnym právnym základom je článok 91 ods. 1 ZFEÚ. Cieľom smernice je totiž zlepšenie bezpečnosti cestnej premávky, čo je jedna z oblastí spoločnej dopravnej politiky, ktorú toto ustanovenie výslovne upravuje [písm. c)].

(¹) Ú. v. EÚ L 288, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Köln (Nemecko) 31. januára 2012 — Kronos International Inc./Finanzamt Leverkusen

(Vec C-47/12)

(2012/C 98/31)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Kronos International Inc.

Žalovaný: Finanzamt Leverkusen

Prejudiciálne otázky

1. Vzťahuje sa na vylúčenie zápočtu dane z príjmov právnických osôb v dôsledku toho, že boli od dane oslobodené dividendy, ktoré kapitálové spoločnosti z tretích krajín vyplátili nemeckým kapitálovým spoločnostiam, v prípade ktorých stanovujú vnútroštátne predpisy jedinou podmienku, a to, že kapitálová spoločnosť, ktorá dostáva dividendy, má aspoň 10-percentnú účasť v spoločnosti, ktorá dividendy vypláca, len sloboda usadiť sa v zmysle článku 49 v spojení s článkom 54 ZFEÚ, alebo aj voľný pohyb kapitálu v zmysle článkov 63 až 65 ZFEÚ, ak skutočná účasť kapitálovej spoločnosti, ktorá dostáva dividendy, predstavuje 100 %?

2. Majú sa ustanovenia o slobode usadiť sa (súčasný článok 49 ZFEÚ) a prípadne aj o voľnom pohybe kapitálu (do roku

1993 článok 67 Zmluvy o EHS/ES, teraz články 63 až 65 ZFEÚ) chápať v tom zmysle, že bránia právnej úprave, podľa ktorej je v prípade oslobodenia dividend zahraničných dcérskych spoločností od dane z príjmov právnických osôb vylúčený zápočet a vyplatenie dane z príjmu právnických osôb z uvedených výplat dividend aj v prípade, ak je materská spoločnosť v strate, pokiaľ je pre výplatu zo strany tuzemských dcérskych spoločností upravená úľava na základe zápočtu dane z príjmov právnických osôb?

3. Treba predpisy upravujúce slobodu usadiť sa (súčasný článok 49 ZFEÚ) a prípadne aj voľný pohyb kapitálu (do roku 1993 článok 67 Zmluvy o EHS/ES, teraz články 63 až 65 ZFEÚ) chápať v tom zmysle, že bránia takej úprave, ktorá vylučuje zápočet a vyplatenie dane z príjmov právnických osôb z dividend dcérskych spoločností na nižších úrovniach, ktoré sú v krajine dcérskej spoločnosti oslobodené od dane a boli (ďalej) vyplatené tuzemskej materskej spoločnosti a v Nemecku sú takisto oslobodené od dane, ale v prípade výlučne tuzemských foriem upravujúcich prípadne zápočet dane z príjmu právnických osôb z dividend dcérskej spoločnosti na nižšej úrovni v prípade dcérskej spoločnosti a zápočet dane z príjmov právnických osôb z dividend dcérskej spoločnosti v prípade materskej spoločnosti umožňuje pri existencii straty na strane tejto spoločnosti vrátenie?

4. V prípade, že treba uplatniť aj úpravu voľného pohybu kapitálu, vzniká v závislosti od odpovede na druhú otázku doplňujúca otázka súvisiaca s kanadskými dividendami:

Treba súčasný článok 64 ods. 1 ZFEÚ chápať v tom zmysle, že Spolkovej republike Nemecko umožňuje používať vnútroštátnu úpravu, ako aj zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia, ktoré sa od 31. decembra 1993 obsahovo nezmenili, a teda trvalo vylúčiť zápočet kanadskej dane z príjmu právnických osôb proti dividendám, ktoré sú v Nemecku oslobodené od dane?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Guidice di Pace di Revere (Taliansko) 2. februára 2012 — trestné konanie proti Xiamie Zhu a i.

(Vec C-51/12)

(2012/C 98/32)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Guidice di Pace di Revere

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Xiamie Zhu, Guo Huo Xia, Xie Fmr Ye, Jian Hui Luo, Ua Zh Th

Prejudiciálne otázky

1. Bránia články 2, 4, 6, 7, 8 smernice 2008/115/ES ⁽¹⁾, vzhľadom na zásady lojálnej spolupráce a potrebného účinku smerníc, možnosti, aby štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava v členskom štáte, bol ešte predtým, ako by porušil príkaz na odsun vydaný správnym orgánom uložený peňažný trest, ktorý možno ako trestnú sankciu nahradiť trestom domáceho väzenia, len na základe neoprávneného vstupu a pobytu?
2. Bránia články 2, 15 a 16 smernice 2008/115/ES vzhľadom na zásady lojálnej spolupráce a potrebného účinku smerníc, možnosti, aby členský štát po prijatí smernice prijal právny predpis, ktorý stanovuje, že štátny príslušník tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava v členskom štáte, sa potrestá peňažným trestom, ktorý možno nahradiť okamžite vykonateľným vyhostením ako trestnou sankciou bez toho, aby bol dodržaný postup a aby boli rešpektované práva cudzinca stanovené v smernici?
3. Bráni zásada lojálnej spolupráce zakotvená v článku 4 ods. 3 ZEÚ vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré bolo prijaté počas lehoty na prebratie smernice s cieľom obísť alebo v každom prípade obmedziť rozsah pôsobnosti smernice a aké opatrenia má prijať súd v prípade, že sa preukáže existencia takéhoto cieľa?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 348, s. 98.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Giudice di Pace di Revere (Taliansko) 2. februára 2012 —
trestné konanie proti Ionovi Beregovoiu**

(Vec C-52/12)

(2012/C 98/33)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Giudice di Pace di Revere

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Ion Beregovoi

Prejudiciálne otázky

1. Bránia články 2, 4, 6, 7, 8 smernice 2008/115/ES ⁽¹⁾, vzhľadom na zásady lojálnej spolupráce a potrebného účinku smerníc, možnosti, aby štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava v členskom štáte, bol ešte predtým, ako by porušil príkaz na odsun vydaný správnym orgánom uložený peňažný trest, ktorý možno ako trestnú sankciu nahradiť trestom domáceho väzenia, len na základe neoprávneného vstupu a pobytu?

2. Bránia články 2, 15 a 16 smernice 2008/115/ES vzhľadom na zásady lojálnej spolupráce a potrebného účinku smerníc, možnosti, aby členský štát po prijatí smernice prijal právny predpis, ktorý stanovuje, že štátny príslušník tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava v členskom štáte, sa potrestá peňažným trestom, ktorý možno nahradiť okamžite vykonateľným vyhostením ako trestnou sankciou bez toho, aby bol dodržaný postup a aby boli rešpektované práva cudzinca stanovené v smernici?
3. Bráni zásada lojálnej spolupráce zakotvená v článku 4 ods. 3 ZEÚ vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré bolo prijaté počas lehoty na prebratie smernice s cieľom obísť alebo v každom prípade obmedziť rozsah pôsobnosti smernice a aké opatrenia má prijať súd v prípade, že sa preukáže existencia takéhoto cieľa?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 348, s. 98.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Giudice di Pace di Revere (Taliansko) 2. februára 2012 —
trestné konanie proti Hai Feng Sunovi**

(Vec C-53/12)

(2012/C 98/34)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Giudice di Pace di Revere

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Hai Feng Sun

Prejudiciálne otázky

1. Bránia články 2, 4, 6, 7, 8 smernice 2008/115/ES ⁽¹⁾, vzhľadom na zásady lojálnej spolupráce a potrebného účinku smerníc, možnosti, aby štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava v členskom štáte, bol ešte predtým, ako by porušil príkaz na odsun vydaný správnym orgánom uložený peňažný trest, ktorý možno ako trestnú sankciu nahradiť trestom domáceho väzenia, len na základe neoprávneného vstupu a pobytu?
2. Bránia články 2, 15 a 16 smernice 2008/115/ES vzhľadom na zásady lojálnej spolupráce a potrebného účinku smerníc, možnosti, aby členský štát po prijatí smernice prijal právny predpis, ktorý stanovuje, že štátny príslušník tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava v členskom štáte, sa potrestá peňažným trestom, ktorý možno nahradiť okamžite vykonateľným vyhostením ako trestnou sankciou bez toho, aby bol dodržaný postup a aby boli rešpektované práva cudzinca stanovené v smernici?

3. Bráni zásada lojálnej spolupráce zakotvená v článku 4 ods. 3 ZEÚ vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré bolo prijaté počas lehoty na prebratie smernice s cieľom obísť alebo v každom prípade obmedziť rozsah pôsobnosti smernice a aké opatrenia má prijať súd v prípade, že sa preukáže existencia takéhoto cieľa?

(¹) Ú. v. EÚ L 348, s. 98.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Guidice di Pace di Revere (Taliansko) 2. februára 2012 —
trestné konanie proti Liung Hong Yangovi**

(Vec C-54/12)

(2012/C 98/35)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Guidice di Pace di Revere

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Liung Hong Yang

Prejudiciálne otázky

1. Bránia články 2, 4, 6, 7, 8 smernice 2008/115/ES (¹), vzhľadom na zásady lojálnej spolupráce a potrebného účinku smerníc, možnosti, aby štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava v členskom štáte, bol ešte predtým, ako by porušil príkaz na odsun vydaný správnym orgánom uložený peňažný trest, ktorý možno ako trestnú sankciu nahradiť trestom domáceho väzenia, len na základe neoprávneného vstupu a pobytu?
2. Bránia články 2, 15 a 16 smernice 2008/115/ES vzhľadom na zásady lojálnej spolupráce a potrebného účinku smerníc, možnosti, aby členský štát po prijatí smernice prijal právny predpis, ktorý stanovuje, že štátny príslušník tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava v členskom štáte, sa potrestá peňažným trestom, ktorý možno nahradiť okamžite vykonateľným vyhostením ako trestnou sankciou bez toho, aby bol dodržaný postup a aby boli rešpektované práva cudzinca stanovené v smernici?
3. Bráni zásada lojálnej spolupráce zakotvená v článku 4 ods. 3 ZEÚ vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré bolo prijaté počas lehoty na prebratie smernice s cieľom obísť alebo v každom prípade obmedziť rozsah pôsobnosti smernice a aké opatrenia má prijať súd v prípade, že sa preukáže existencia takéhoto cieľa?

(¹) Ú. v. EÚ L 348, s. 98.

VŠEOBECNÝ SÚD

Žaloba podaná 20. decembra 2011 — Komisia/ÚHVT — Ten ewiv (TEN)

(Vec T-658/11)

(2012/C 98/36)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Berenboom, A. Joachimowicz a M. Isgour, advokáti, J. Samnadda a F. Wilman, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Ten ewiv (Rösrath-Hoffnungstahl, Nemecko)

Návrhy

- zrušiť rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 11. októbra 2011 vo veci R 5/2011-4,
- z tohto dôvodu vyhlásiť neplatnosť ochrannej známky Spoločenstva č. 6750574 prihlásenej 5. februára 2009 ďalším účastníkom konania pred odvolacím senátom pre triedy 12, 37 a 39, a
- zaviazat žalovaného na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Zapísaná ochranná známka Spoločenstva, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti: obrazová ochranná známka „TEN“ v „modrej, žltej, čiernej“ farbe pre tovary a služby patriace do tried 12, 37 a 39 — ochranná známka Spoločenstva č. 6750574.

Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Účastník, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti: žalobkyňa.

Odôvodnenie návrhu na vyhlásenie neplatnosti: účastník konania domáhajúci sa vyhlásenia neplatnosti odôvodnil svoj návrh absolútnymi dôvodmi stanovenými v článku 52 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. c) a h) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009.

Rozhodnutie výmazového oddelenia: zamietnutie návrhu na vyhlásenie neplatnosti.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: Napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 7 ods. 1 písm. h) nariadenia Rady č. 207/2009 v spojení s článkom 6 ter ods. 1 Parížskeho dohovoru, keďže ochranná známka Spoločenstva („OZS“) bola zapísaná, hoci na jej zápis

sa vzťahuje zákaz stanovený v týchto ustanoveniach. Napadnuté rozhodnutie je rovnako v rozpore s článkom 7 ods. 1 písm. g), keďže takýto zápis by zavádzal verejnosť vyvolaním predstavy, že výrobky alebo služby, pre ktoré je zapísaná OZS, sú schválené alebo odporúčané Európskou úniou alebo niektorou z jej inštitúcií.

Žaloba podaná 17. januára 2012 — MAF/Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov

(Vec T-23/12)

(2012/C 98/37)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Mutuelle des Architectes Français assurances (MAF) (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal a D. Abreu Caldas, advokáti)

Žalovaný: Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil a rozhodol, že
- rozhodnutia orgánu pre poisťovníctvo zverejňovať na internetovej stránke informácie výlučne v angličtine, vrátane sprístupnenia verejných konzultácií 7. a 8. novembra 2011, ako aj 21. decembra 2011, sa zrušujú,
- ak je to potrebné, rozhodnutie orgánu pre poisťovníctvo zo 16. januára 2012 sa zrušuje,
- je orgán pre poisťovníctvo povinný nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 8 ods. 1 písm. k) a článku 73 nariadenia č. 1094/2010⁽¹⁾, pretože tieto ustanovenia ukladajú žalovanému povinnosť zverejňovať informácie o svojich aktivitách na jeho internetovej stránke v oficiálnych jazykoch Európskej únie (EÚ). Žalobca poukazuje na zjavne nesprávne posúdenie a nesprávne právne posúdenie, ktorým žalovaný odôvodňuje svoje odmietnutie sprístupniť sporné verejné konzultácie v jazyku žalobcu, najmä z dôvodu nákladov, hoci článok 73 ods. 3 nariadenia č. 1049/2010 spresňuje, že prekladateľské služby potrebné pre fungovanie orgánu pre poisťovníctvo poskytne Prekladateľské stredisko pre orgány Európskej únie.

2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na rozsahu pôsobnosti povinnosti zverejňovať v oficiálnych jazykoch Európskej únie. Žalobca tvrdí, že táto povinnosť sa vzťahuje aj na verejné konzultácie sprístupnené žalovaným a nie iba na výročnú správu, pracovný program a ciele a odporúčania žalovaného.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov), a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/79/ES (Ú. v. EÚ L 331, s. 48).

Žaloba podaná 17. januára 2012 — 3M Pumps/ÚHVT — 3M (3M Pumps)

(Vec T-25/12)

(2012/C 98/38)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: 3M Pumps Srl (Taglio di Po, Taliansko) (v zastúpení: F. Misuraca, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: 3M Company (St. Paul, Spojené štáty)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) vo veci R 2406/2010-1 z 27. októbra 2011,

— zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyňa.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok „3M Pumps“ pre tovary a služby v triedach 7, 16 a 38.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietaných v námietkovom konaní: 3M Company.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok „3M“ pre tovary a služby v triedach 7, 16 a 38.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: prijatie námietky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. a) a b) a článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 1. februára 2012 — Bateni/Rada

(Vec T-42/12)

(2012/C 98/39)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Naser Bateni (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: J. Kienzle a M. Schlingmann, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Rady 2011/783/SZBP z 1. decembra 2011, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (¹) a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1245/2011 z 1. decembra 2011 o vykonaní nariadenia Rady (EÚ) č. 961/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (²),

— zaviazal Radu na náhradu trov konania a konkrétne trov konania, ktoré vznikli žalobcovi.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení práv na obranu žalobcu

— Rada porušila právo žalobcu na účinnú súdnu ochranu a najmä požiadavku odôvodnenia, keďže neposkytla dostatočné odôvodnenie pre zaradenie žalobcu do prílohy napadnutého rozhodnutia a napadnutého nariadenia.

— Rada neodpovedala na výslovnú výzvu žalobcu, aby uviedla dôvody alebo hľadiská a predložila príslušné dôkazy, ktoré by odôvodňovali zaradenie žalobcu do prílohy napadnutého rozhodnutia a napadnutého nariadenia.

— Rada sa dopustila porušenia práva žalobcu byť vypočutý tým, že mu neposkytla možnosť stanovenú článkom 24 ods. 3 a 4 napadnutého rozhodnutia a článkom 36 ods. 3 a 4 napadnutého nariadenia vyjadriť sa k zaradeniu do sankčného zoznamu, a tým dať podnet na preskúmanie Radou.

2. Druhý žalobný dôvod založený na neexistencii dôvodu pre zaradenie žalobcu do sankčných zoznamov

— Dôvody uvedené Radou pre zaradenie žalobcu do sankčných zoznamov neumožňujú identifikovať právny základ, z ktorého Rada vychádza.

— Činnosť žalobcu, ktorú vykonával iba do marca 2008, nemôže odôvodniť jeho zápis do sankčných zoznamov v decembri 2011.

— Činnosť žalobcu ako riaditeľa Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH neodôvodňuje jeho zapísanie do sankčných zoznamov najmä preto, lebo Všeobecný súd Európskej únie zrušil nariadenie (EÚ) č. 961/2010⁽³⁾ v rozsahu, v akom išlo o spoločnosť HTTS GmbH.

— Samotná skutočnosť, že žalobca bol riaditeľom britskej spoločnosti, ktorá bola medzičasom zrušená, neumožňuje dospieť k záveru, že existoval hoci len jeden z nevyhnutných dôvodov uvedených v článku 20 ods. 1 rozhodnutia 2010/413/SZBP⁽⁴⁾ a/alebo v článku 16 ods. 2 nariadenia č. 961/2010 pre zaradenie žalobcu do sankčného zoznamu.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení základného práva žalobcu na ochranu vlastníctva

— Zaradenie žalobcu do sankčných zoznamov predstavuje neodôvodnený zásah do jeho základného práva na vlastníctvo, pretože žalobca nemohol na základe nedostatočného odôvodnenia Radou určiť, z akých dôvodov bol zaradený do zoznamu sankciami dotknutých osôb.

— Zaradenie žalobcu do sankčných zoznamov je zjavne nevhodné na dosiahnutie cieľov sledovaných rozhodnutím 2010/413/SZBP a nariadením č. 961/2010 a predstavuje okrem toho neprimeraný zásah do jeho vlastníckych práv.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2011/783/SZBP z 1. decembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 319, s. 71).

⁽²⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1245/2011 z 1. decembra 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 961/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 319, s. 11).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení nariadenia (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, s. 1).

⁽⁴⁾ 2010/413/SZBP: Rozhodnutie Rady z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločného stanoviska 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39).

Žaloba podaná 27. januára 2012 — Spojené kráľovstvo/ECB

(Vec T-45/12)

(2012/C 98/40)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: K. Beal, barrister, a E. Jenkinson, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil vyhlásenie Európskej centrálnej banky o štandardoch uverejnené 18. novembra 2011 v rozsahu, v akom stanovuje politiku umiestnenia uplatniteľnú na centrálné zmluvné zúčtovacie systémy (CCP), a

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná nemá buď vôbec právomoc uverejniť sporný akt alebo alternatívne nemá túto právomoc, pokiaľ nevyhlási taký legislatívny nástroj, akým je nariadenie, ktoré prijala buď Rada alebo subsidiárne samotná Európska centrálna banka (ECB).

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že prostredníctvom sporného aktu bude buď *de iure* alebo *de facto* stanovená podmienka sídla, ktorú musí spĺňať centrálny zmluvný zúčtovací systém (CCP), ktorý chce vykonávať zúčtovacie operácie v mene euro, v rámci ktorých denné obchody presiahnu určitý objem. Sporný akt je v rozpore so všetkými alebo s niektorými z článkov 48, 56 a/alebo 63 ZFEÚ v rozsahu, v akom:

— CCP so sídlom v takých členských štátoch, ktoré nie sú členmi eurozóny, akým je Spojené kráľovstvo, budú musieť svoje administratívne a riadiace ústredia presunúť do členských štátov, ktoré sú členmi eurozóny. Takisto budú musieť byť opätovne založené ako právnické osoby, ktoré uznáva vnútroštátny právny poriadok iného členského štátu,

— v prípade, že také CCP nezmenia svoje sídlo podľa požiadaviek, bude im zamedzený prístup na finančné trhy členských štátov eurozóny, a to buď na základe rovnakých podmienok ako v prípade CCP zriadených v týchto členských štátoch alebo v celom rozsahu,

- také CCP, ktoré nie sú rezidentmi, nebudú mať nárok na zariadenia, ktoré ponúka ECB alebo národné centrálné banky (ďalej len „NCB“) eurozóny, a to buď na základe rovnakých podmienok alebo v celom rozsahu, a
 - v dôsledku toho bude takým CCP obmedzená alebo úplne zakázaná možnosť ponúkať zúčtovacie služby v mene euro zákazníkom v rámci Únie.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že sporný akt je v rozpore s článkami 101 a/alebo 102 ZFEÚ v spojení s článkom 106 ZFEÚ a článkom 13 ZEÚ, keďže:
- v skutočnosti požaduje, aby všetky zúčtovacie operácie uskutočnené v mene euro a presahujúce určitú hraničnú hodnotu boli vykonané CCP, ktoré boli zriadené v členskom štáte eurozóny,
 - v skutočnosti vedie NCB eurozóny k tomu, aby CCP zriadeným v členských štátoch, ktoré nie sú členmi eurozóny, neposkytovali menové rezervy v mene euro, ak prekročili hraničnú hodnotu stanovenú v rozhodnutí.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že požiadavka uložená CCP zriadeným v členských štátoch, ktoré nie sú členmi eurozóny, spočívajúca v tom, aby zmenili svoju právnu povahu a sídlo, je prejavom priamej alebo nepriamej diskriminácie na základe štátnej príslušnosti. Takisto je to v rozpore so všeobecnou zásadou Únie, a to zásadou rovnosti, keďže CCP so sídlom v inom členskom štáte sú podrobené rozdielnemu zaobchádzaniu bez akéhokoľvek objektívneho dôvodu.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že sporný akt porušuje všetky alebo niektoré z článkov II, XI, XVI a XVII Všeobecnej dohody o obchode a službách (GATS).
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že bez ohľadu na dôkazné bremeno v súvislosti s neexistenciou odôvodnenia takého obmedzenia verejným záujmom (bremeno spočíva na ECB, aby mohla, ak sa tak rozhodne, uplatniť vo svojom prípade výnimku), Spojené kráľovstvo tvrdí, že akákoľvek ochrana verejného poriadku, na ktorú poukázala ECB, nevyhovela požiadavkám proporcionality, keďže existujú menej reštriktívne prostriedky zabezpečenia kontroly finančných inštitúcií so sídlom v rámci Únie, avšak mimo eurozóny.

Žaloba podaná 1. februára 2012 — Chrysamed Vertrieb/ÚHVT — Chrysal International (Chrysamed)

(Vec T-46/12)

(2012/C 98/41)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Rakúsko)
(v zastúpení: T. Schneider, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Chrysal International BV (Naarden, Holandsko)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhovel žalobe a zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu z 22. novembra 2011 vo veci R 0064/2011-1 a zamietol námietku proti prihláške slovnnej ochrannej známky Spoločenstva,
- ÚHVT, respektíve ďalšiu účastníčku konania pred odvolacím senátom, zaviazal na náhradu trov konania podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyňa.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: slovná ochranná známka „Chrysamed“ pre tovary zaradené do triedy 5 (prihláška č. 6 387 071).

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietaných v námietkovom konaní: Chrysal International B.V.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: medzinárodná slovná ochranná známka „CHRYMAL“ pre tovary zaradené do tried 1, 5 a 31 (ochranná známka č. 645 337), medzinárodná slovná ochranná známka „CHRYMAL“ pre tovary zaradené do triedy 1 (ochranná známka č. 144 634), ako aj medzinárodná obrazová ochranná známka „CHRYMAL“ pre tovary zaradené do tried 1, 3, 5 a 31 (ochranná známka č. 877 785).

Rozhodnutie námietkového oddelenia: námietke sa vyhovuje.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: odvolanie sa zamietá.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, keďže medzi kolidujúcimi ochrannými značkami neexistuje pravdepodobnosť zámieny.

Žaloba podaná 6. februára 2012 — Western Digital a Western Digital Ireland/Komisia**(Vec T-60/12)**

(2012/C 98/42)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Western Digital Corp. (Dover, Delaware, Spojené štáty) a Western Digital Ireland, Ltd (Veľký Kajman, Kajmanie ostrovy) (v zastúpení: F. González Díaz, advokát, R. Patel, solícitor, a P. Stuart, barrister)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- uložil žalovanej predložiť dotazníky, ktoré zaslala tretím stranám počas prvej a druhej fázy jej vyšetrovania navrhovanej akvizície výroby hard diskov Samsung Electronics Co. Ltd zo strany Seagate,
- uložil žalovanej poskytnúť prístup k jej spisu pred a po oznámení transakcie Seagate, najmä vrátane prístupu k nedôvernému zneniu akejkoľvek korešpondencie a záznamov kontaktov medzi spoločnosťami Seagate, Samsung a Komisiou až do dňa oznámenia, a k akejkoľvek internej komunikácii v rámci Komisie v oboch prípadoch — Seagate/Samsung a Western Digital Ireland/Viviti Technologies — týkajúcich sa priority týchto dvoch transakcií,
- zrušil články 2 a 3 rozhodnutia Európskej komisie z 23. novembra 2011 vo veci COMP/M.6203 — Western Digital Ireland/Viviti Technologies, týkajúcich sa konania podľa nariadenia Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾ a v nevyhnutnom rozsahu článok 1 tohto rozhodnutia a
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod, ktorým sa uvádza, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne z dôvodu, že uvádza prijatie a/alebo uplatnenie takzvaného „pravidla priority“, keďže:
 - Komisia nemala právomoc prijať pravidlo priority vychádzajúce z dátumu oznámenia,
 - pravidlo priority je nezákonné a porušuje všeobecné zásady spravodlivého zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných,
 - Komisia porušila legitímnu dôveru žalobkyň v tom, že transakcia bude posúdená ako koncentrácia „z 5 na 4“,

— Komisia prostredníctvom neprimeraných žiadostí o informácie v období pred oznámením v rozpore so zásadami riadnej správy vecí verejných, spravodlivého zaobchádzania a zákazu diskriminácie odňala žalobkyniam možnosť podať prvú oznámenú transakciu.

2. Druhý žalobný dôvod, ktorým sa uvádza, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne z dôvodu, že žalobkyniam nebolo umožnené uplatniť ich právo na obhajobu, keďže:
 - žalobkyniam nebola daná možnosť vyvrátiť argumenty, tvrdenia a domnienky, ktoré sú súčasťou napadnutého rozhodnutia, ale neboli súčasťou oznámenia o výhradách,
 - žalobkyne nemali možnosť analyzovať relevantné údaje a informácie dostupné Komisii.

3. Tretí žalobný dôvod, ktorým sa uvádza, že v napadnutom rozhodnutí sa žalovaná dopustila nesprávneho právneho posúdenia a vychádzala z dôkazov, ktoré sú materiálne nepresné, nespoľahlivé a nespôsobilé odôvodniť závery vyvedené z nich a ktoré vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia.

4. Štvrtý žalobný dôvod, ktorým sa uvádza, že napadnuté rozhodnutie porušuje základné zásady práva EÚ, pretože ukladá neprimerané nápravné opatrenia.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40).

Žaloba podaná 6. februára 2012 — ABC-One/ÚHVT (SLIM BELLY)**(Vec T-61/12)**

(2012/C 98/43)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: ABC-One Produktions- und Vertriebs GmbH (Villach St. Magdalen, Rakúsko) (v zastúpení: S. Merz, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 17. novembra 2011 vo veci odvolania R 1077/2011-1 o prihláske slovného označenia „SLIM BELLY“ ako ochranné známky,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: slovná ochranná známka „SLIM BELLY“ (prihláška č. 8 576 811) pre tovary a služby zaradené do tried 28, 41 a 44.

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: zamietnutie prihlášky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009, keďže prihlasovaná ochranná známka má rozlišovaciu spôsobilosť a pre predmetné tovary a služby nie je opisná.

Žaloba podaná 13. februára 2012 — Oil Turbo Compressor/Rada

(Vec T-63/12)

(2012/C 98/44)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock) (Teherán, Irán) (v zastúpení: K. Kleinschmidt, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Rady 2011/783/SZBP z 1. decembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,

— prijal opatrenie na zabezpečenie priebehu konania podľa článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ktorým sa žalovanej uloží povinnosť predložiť všetky podklady v súvislosti s napadnutým rozhodnutím v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne,

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa v podstate uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení skutočností, ktoré viedli k rozhodnutiu

Žalobkyňa na tomto mieste uvádza, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávnych skutočností. Toto platí najmä pokiaľ ide o domnienku žalovanej uvedenej v prílohe I bode 48 napadnutého rozhodnutia, že žalobkyňa je pridružená k podniku Sakhte Turbopomp va Kompresor (SATAK) (známej aj ako Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG), ktorý je uvedený na zozname EÚ. Žalobkyňa sa ani priamo, ani nepriamo prostredníctvom iného zúčastneného podniku nezapája do činností v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní alebo do vývoja nosičov jadrových zbraní, alebo iných systémov zbraní. Preto neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré odôvodňujú rozhodnutie žalovanej a s tým spojený zásah do základných práv zabezpečených Chartou základných práv Európskej únie (Charta základných práv).

Žalobkyňa sa v tejto súvislosti odvoláva na zásah do jej slobody podnikania garantovanej v článku 16 Charty základných práv a do práva na užívanie a disponovanie zákonne nadobudnutým majetkom v Európskej únii zaručeného v článku 17 Charty základných práv, ako aj zásad rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie zakotvených v článkoch 20 a 21 Charty základných práv.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení práva žalobkyne na spravodlivý proces a na účinnú právnu ochranu

Žalobkyňa vytýka na tomto mieste, že odôvodnenie uvedené v prílohe I bode 48 napadnutého rozhodnutia je všeobecné a samo o sebe nemôže odôvodniť zásadný zásah do základných práv. Žalovaná neuvádza skutočnosti, ktoré sú jej údajne známe ani údajne známe dôkazy. Žalobkyňa samej nie sú známe žiadne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali napadnuté rozhodnutie.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality, ktorá je znakom právneho štátu

Podľa názoru žalobkyne porušuje napadnuté rozhodnutie okrem toho zásadu proporcionality, keďže zaradenie žalobkyne do prílohy II rozhodnutia 2010/413/SZBP nemá v žiadnom prípade súvislosť s cieľom rozhodnutia, ktorým je zabránené činnostiam v jadrovej oblasti citlivým z hľadiska šírenia alebo vývoja nosičov jadrových zbraní alebo iných systémov zbraní v Iránskej islamskej republike. Žalovaná okrem toho nepreukázala, že vyňatie žalobkyne z hospodárskeho styku s Európskou úniou je primerané, najmä že ide o najmenej zasahujúci prostriedok na dosiahnutie stanoveného cieľa. Žalobkyňa okrem toho vytýka, že zjavne nedošlo k zvažovaniu medzi zásadným zásahom do základného práva žalobkyne a údajným účelom, ktorý sledovala žalovaná.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zásady byť vypočutý

V tejto súvislosti sa uvádza, že žalovaná neuviedla dostatočné dôvody pre zaradenie žalobkyne do zoznamu v prílohe II rozhodnutia 2010/413/SZBP. Tým žalovaná porušila právnu povinnosť, ktorá je znakom právneho štátu, predložiť žalobkyni údajne odôvodňujúce, skutočné a jednotlivé dôvody napadnutého rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie nebolo žalobkyni ani zaslané, ani sa neuskutočnilo vypočutie. Návrhu žalobkyne, aby sa jej umožnilo nahliadnuť do spisu v spornej veci, sa doteraz nevyhovelo.

(¹) Rozhodnutie Rady 2011/783/SZBP z 1. decembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 319, s. 71).

Žaloba podaná 15. februára 2012 — Henkel a Henkel France/Komisia

(Vec T-64/12)

(2012/C 98/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Nemecko) a Henkel France (Boulogne-Billancourt, Francúzsko) (v zastúpení: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet a E. Paroche, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie zo 7. decembra 2011 vo veci „COMP/39.579 — spotrebiteľské detergenty“, v ktorom žalovaná zamietla žiadosť žalobkyní o poskytnutie dokumentov predložených vo veci COMP/39.579 francúzskeho orgánu hospodárskej súťaže (*Autorité de la Concurrence*) vzhľadom na jeho vec 09/0007F týkajúcu sa francúzskeho sektora detergentov,
- zaviazal žalovanú umožniť žalobkyniam odvolávať sa na požadované dokumenty v konaní pred Cour d'appel de Paris, v ktorom žalobkyne napádajú rozhodnutie francúzskeho orgánu hospodárskej súťaže (*Autorité de la Concurrence*) z 8. decembra 2011 (alebo v konaní pred orgánom hospodárskej súťaže, ak by sa tento rozhodol konanie obnoviť),
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania, ktoré vynaložili žalobkyne v súvislosti s touto vecou, a
- prijať akékoľvek ďalšie opatrenia, ktoré Všeobecný súd považuje za vhodné.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyne uvádzajú jeden žalobný dôvod, podľa ktorého žalovaná protiprávne zamietla žiadosť žalobkyní poskytnúť požadované dokumenty alebo povoliť, aby žalobkyne mohli požadované dokumenty použiť v konaní pred francúzskymi orgánmi, čím porušila základné právo žalobkyní na obranu, ako aj svoje povinnosti podľa článku 4 ods. 3 ZFEÚ.

Všeobecný súd

2012/C 98/36	Vec T-658/11: Žaloba podaná 20. decembra 2011 — Komisia/ÚHVT — Ten ewiv (TEN)	22
2012/C 98/37	Vec T-23/12: Žaloba podaná 17. januára 2012 — MAF/Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov	22
2012/C 98/38	Vec T-25/12: Žaloba podaná 17. januára 2012 — 3M Pumps/ÚHVT — 3M (3M Pumps)	23
2012/C 98/39	Vec T-42/12: Žaloba podaná 1. februára 2012 — Bateni/Rada	23
2012/C 98/40	Vec T-45/12: Žaloba podaná 27. januára 2012 — Spojené kráľovstvo/ECB	24
2012/C 98/41	Vec T-46/12: Žaloba podaná 1. februára 2012 — Chrysamed Vertrieb/ÚHVT — Chrysal International (Chrysamed)	25
2012/C 98/42	Vec T-60/12: Žaloba podaná 6. februára 2012 — Western Digital a Western Digital Ireland/Komisia	26
2012/C 98/43	Vec T-61/12: Žaloba podaná 6. februára 2012 — ABC-One/ÚHVT (SLIM BELLY)	26
2012/C 98/44	Vec T-63/12: Žaloba podaná 13. februára 2012 — Oil Turbo Compressor/Rada	27
2012/C 98/45	Vec T-64/12: Žaloba podaná 15. februára 2012 — Henkel a Henkel France/Komisia	28

Predplatné na rok 2012 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročné DVD	22 úradných jazykov EÚ	1 310 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	840 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačné (súhrnné) DVD	22 úradných jazykov EÚ	100 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, DVD, jedno vydanie za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom DVD.

Predplatitelia *Úradného vestníka Európskej únie* môžu získať na základe žiadosti rôzne prílohy k úradnému vestníku. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznamov pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do *Úradného vestníka Európskej únie*.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj *Úradný vestník Európskej únie*, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm.

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>.

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK